

Daniel Hetman Photography

Poza teatrem

Porzucony budynek przemysłowy, szumna miejska ulica, podziemny parking w centrum handlowym, jesienny park, podziemia w całkowitej ciemności... To w takich miejscach w Łucku można było obejrzeć przedstawienia teatralne.

3–4 października po raz drugi odbył się Festiwal Teatralny «Wędrowni Wieszak». Uczestniczyli w nim aktorzy z Łucka, Kijowa, Charkowa oraz Drohobycza.

Festiwal odbywający się pod hasłem «Teatr poza teatrem» zaczął się w centrum miasta od performance'u «Lustro», przedstawionego przez Aleksandra Maksymowa – aktora teatru «Alter» z Drohobycza oraz krakowskiego teatru «Mumerus». Następnie uczestnicy powędrowali za miasto. Tu w porzuconym budynku przemysłowym łucki teatr «Harmider» pokazał dramat Łesi Ukrainki «Na polu krwi». W całkowitej ciemności, w zabytkowych podziemiach Wołyńskiego Technikum Uniwersytetu Technologii Żywności, charkowski teatr «Kotelok» zaprezentował spektakl-medytację «Piwniczne siałwo» (pol. «Zorza polarna»). Pierwszy dzień festiwalu zakończył się na podziemnym parkingu centrum handlowego «PortCity». Można tu było obejrzeć spektakl wg Richarda Bacha «Mewa» («Jonathan Livingston Seagull») w wykonaniu teatru «Splash» z Kijowa.

Drugi dzień rozpoczął się w Parku im. Łesi Ukrainki, gdzie teatr «Harmider» pokazał spektakl «Epifanie» wg Imantsa Ziedonisa. W pomieszczeniu byłej fabryki «Łucczanka» wszyscy chętni mog-

li obejrzeć spektakl jednego aktora «Lipiec» w wykonaniu Wołodymyra Snihurcenki z teatru «Kotelok». Zamykała festiwal operażart «Niedźwiedź» wg Antona Czechowa w wykonaniu aktorów reprezentujących projekt «Opera w walizce».

Organizatorami festiwalu były teatr «Harmider» oraz Wydział Kultury Łuckiej Rady Miejskiej. Na zakończenie święta uczestnikom wręczono dyplomy, a jurorów poproszono o wskazanie najlepszych przedstawień. Wskazanie najlepszego jury podobnie do samego festiwalu był pełen niespodzianek. Miesiąc przed imprezą teatr «Harmider» zwrócił się do wszystkich chętnych, aby zostawili subiektywnymi sędziami. W tym celu trzeba było zgłosić się, przygotować prezent dla jednego z teatrów, następnie obejrzeć wszystkie przedstawienia gości festiwalu i wskazać swojego faworyta. Nie było jednego zwycięzcy wybranego wspólnie, lecz każdy sędzia nagroził teatr wybrany przez siebie, co, jak mówili, wcale nie było łatwe, ponieważ każde przedstawienie było na swój sposób szczególne i każde zmuszało widzów do myślenia.

Natalia DENYSIUK
Foto: Danylo Hetman /
www.facebook.com/garmyder

За межами театру

Закинута промислова будівля, гамірна міська вулиця, підземна стоянка торгового центру, осінній парк, підземелля в повній темряві... У таких несподіваних місцях у Луцьку минулих вихідних можна було подивитися театральні вистави.

3–4 жовтня вдруге відбувся театральний фестиваль «Мандрівний вішак». У ньому взяли участь актори з Луцька, Києва, Харкова та Дрогобича.

Фестиваль, котрий пройшов під гаслом «Театр за межами театру», розпочався в центрі міста з перформансу «Люстро» у виконанні Олександра Максимова – актора театру «Альтер» із Дрогобича та краківського театру «Mumerus». Далі учасники помандрували за місто, де у промзоні луцький театр «ГармИдЕр» показав драму Лесі Українки «На полі крові». У повній темряві в старовинному підземеллі Волинського технікуму Національного університету харчових технологій театр «Котелок» із Харкова представив виставу-медитацію «Північне сяйво». Завершився перший фестивальний день на підземній стоянці ТРЦ «PortCity». Там можна було подивитися виставу-фантазію за Річардом Бахом «Мій Джонатан», котру представив київський театр «Splash».

Другий день фестивалю розпочався в Центральному парку культури і відпочинку імені Лесі Українки, де театр «ГармИдЕр» показав виставу «Епіфанії» за філософськими оповідками Імантса Зіедоніса. У колишньому швейному цеху фабрики «Лучанка» всі охочі мо-

гли подивитися моновиставу «Липень» у виконанні актора театру «Котелок» Володимира Снігурченка. Завершувала фестиваль операжарт за водевілем Антона Чехова «Ведмідь», поставлена київськими акторами в рамках проекту «Опера у валізі».

Організаторами фестивалю були театр-студія «ГармИдЕр» та управління культури Луцької міської ради. Закриваючи фестиваль, вони вручили учасникам дипломи та попросили журі фестивалю вибрати найкращі вистави. Підхід до формування журі був таким же повним несподіванкою, як і сам фестиваль. Ще за місяць театр «ГармИдЕр» звернувся до всіх охочих із пропозицією стати суб'єктивним суддею. Для цього потрібно було просто зголоситися, підготувати подарунок для одного з театрів, а пізніше переглянути всі вистави гостей фестивалю та оголосити свого фаворита. Судді назвали не одного переможця, вибраного ними разом, а кожен відзначив свого фаворита, що, як вони самі зазначили, було не легко, адже кожна вистава була по-своєму особлива й кожна змушувала глядачів думати.

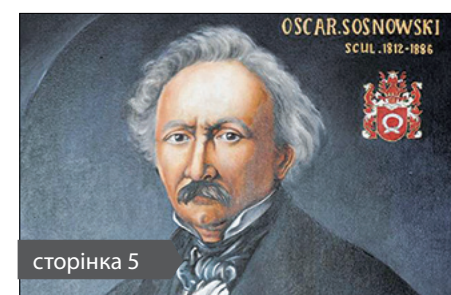
Наталія ДЕНИСІУК
Фото: Данило Гетьман /
www.facebook.com/garmyder

Українці – не біженці

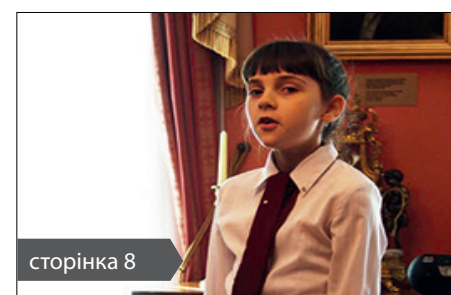
Ukraińcy to nie uchodźcy

сторінка 2

Митець із Волині, скульптор
зі світовим іменемArtysta światowego formatu
pochodzący z Wołynia

сторінка 5

W Muzeum Słowackiego
recytowano wierszeУ Музеї Словацького
декламували вірші

сторінка 8

Осінь з отцем Яном
Твардовським»

Jesień z ks. Janem Twardowskim

сторінка 8

Стипендії Музею історії Польщі

Stypendia Muzeum Historii
Polski

сторінка 10

HISTORII POLSKI

Українці то не uchodźcy

Od kilku miesięcy toczy się dyskusja publiczna na temat uchodźców. Państwa Unii Europejskiej wahają się, czy przyjąć Syryjczyków na swoje terytoria. Nie każdy pamięta, że Polacy także mają w sąsiedztwie potrzebujących wsparcia ludzi. Są nimi Ukraińcy, którzy nie mogą liczyć na uzyskanie statusu uchodźcy.

– Polska również jest dotykana falą uchodźców, jeszcze nie w tym stopniu, jak dzieje się to w Niemczech, natomiast faktem jest, że w obliczu wojny na Ukrainie tysiące obywateli Ukrainy przekroczyło naszą granicę i ubiega się dziś o pobyt w Polsce – stwierdził prezydent Andrzej Duda pod koniec sierpnia. Jednak fakty są inne, a dane mówią same za siebie. W 2014 r. Urząd ds. Cudzoziemców nie przyznał żadnemu Ukraińcowi statusu uchodźcy, choć starało się o niego ponad dwa tysiące osób. Jedynie kilkunastu Ukraińców dostało zgodę na tzw. pobyt tolerowany, który ma chronić osoby przybywające z terenów ogarniętych wojną. Ukraińcy mają alternatywę ucieczki wewnętrznej, gdyż jedynie część państwa została objęta działaniami zbrojnymi. Dlatego też Polska nie przyznaje im statusu uchodźcy.

Szef Urzędu ds. Cudzoziemców, Rafał Rogala, w wywiadzie dla radia TOK FM zaznaczył, że większości Ukraińców nie zależy na uzyskaniu statusu uchodźcy, lecz legalizacji pobytu w Polsce: – Osoby, które składają wnioski o uzyskanie statusu w pierwszej kolejności pytają, kiedy mogą rozpocząć pracę, bo to ich interesuje. Owszem, uciekały z zagrożonego kraju, natomiast Ukraina, jako całość, nie jest krajem upadłym, w którym nie można znaleźć miejsca dla siebie. Osoby te poszukiwały możliwości rozpoczęcia życia od nowa, myśląc procedury, korzystając z procedur uchodźczych – wyjaśnia Rogala.

Czy zatem możemy traktować Ukraińców jako tarczę przed napływem migrantów z Bliskiego Wschodu? Czy możemy tłumaczyć Unii, że mamy już swoich uchodźców i nie potrzebujemy kolejnych? Większość znanych mi Ukraińców przyjeżdża do Polski na studia lub do pracy. Kilku młodych chłopaków boi się wcielenia do armii. Brat innego walczy na wojnie. Jednak wśród lubelskich migrantów ze świecą szukać tych, którzy uciekli przed wojną i mogą o sobie powiedzieć: tak, jestem uchodźcą.

Lublinianie również nie mają poczucia, że obcują z uchodźcami. Na zadane przeze mnie pytanie odpowiadają na jednym z forów internetowych: – Ukraińcy przyjeżdżają do nas, by lepiej żyć. Nie uciekają przed wojną – pisze pan Stanisław. – Oni chcą tylko skończyć u nas studia i pojechać dalej na Zachód albo pracować na Wyspy, a oni do nas, to normalne. Nie widać, żeby uciekali przed jakąś wojną – uważa Magda, studentka. Tylko jedna wypowiedź wskazuje, że mamy do czynienia z uchodźcą: – Petro, mój współlokator, pochodzi z Doniecka. Nie miał dokąd uciec przed ostrzałami, więc przyjechał

do siostry, która studiuje tu, w Lublinie. Ale o żaden status się nie stara. Ich rodzice wyjechali na zachód Ukrainy – tłumaczy.

Na Lubelszczyźnie wzrasta liczba migrantów ekonomicznych z Ukrainy. W 2014 r., w okresie od stycznia do marca, złożono do wojewody 120 wniosków o zgodę na pobyt czasowy. W 2015 r. w tym samym okresie było już blisko 300 podań, a ich liczba ciągle rośnie. Według urzędników główną motywacją Ukraińców do pobytu w Lublinie jest chęć znalezienia pracy i poprawy sytuacji życiowej. Dodatkowym atutem jest położenie naszego regionu w sąsiedztwie Ukrainy. – Jest kryzys na Ukrainie, została zdewaluowana hrywna, jest bezrobocie. Polska stała się dla Ukraińców atrakcyjnym rynkiem pracy i to coraz bardziej atrakcyjnym – twierdzi Mariusz Kucharek, dyrektor Wydziału Spraw Obywatelskich w Lublinie w rozmowie z «Kurierem Lubelskim».

Wzrasta też liczba studentów z Ukrainy. Na największej lubelskiej uczelni, Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej, w roku akademickim 2014/2015 studiowało prawie tysiąc Ukraińców. – Wojna na wschodzie Ukrainy powoduje, że więcej młodych osób chce wyjechać do Polski i innych krajów UE, wiele z nich z zamiarem studiowania. Niewątpliwie dla wielu osób wyjazd za granicę jest też teraz ucieczką przed służbą w wojsku – wyjaśnia «Gazecie Wyborczej» korespondent Radia Wnet na Ukrainie, Paweł Bobołowicz. Według niego inną pobudką do przyjazdu na studia w Polsce jest wyższy poziom nauczania.

Wniosek jest taki, że Polacy nie mogą czuć się rozgrzeszeni w kwestii przyjmowania uchodźców. Ukraińcy, w świetle prawa, nimi nie są. Ponad 2300 wniosków o przyznanie statusu uchodźcy z 2014 roku ma się nijak do kilkuset tysięcy obywateli Ukrainy przebywających w Polsce (ich dokładna liczba nie jest znana, gdyż wielu nie legalizuje swojego pobytu). Inna sprawa, że ani w Lublinie, ani w całym kraju, nie ma obecnie żadnego uchodźcy pochodzenia ukraińskiego. Sami Ukraińcy, z którymi rozmawiałam, nie czują, że ich przyjazd do Polski wiąże się z ucieczką przed wojną. Większość z nich pochodzi z zachodu kraju, czyli z terytoriów oddalonych setki kilometrów od działań zbrojnych. Kwestia ukraińskich uchodźców nie jest w Polsce, a szczególnie w Lublinie, w żaden szczególnie sposób poruszana.

Agnieszka BADER

Українці – не біженці

Уже кілька місяців триває публічна дискусія на тему біженців. Держави Європейського Союзу вагаються, чи прийняти сирийців на свою територію. Не кожен пам'ятає про те, що поряд із поляками є люди, які також потребують підтримки. Це українці, які не можуть розраховувати на отримання статусу біженця.

«Польщі також торкнулася хвиля біженців, ще не такою мірою, як це відбувається в Німеччині, натомість фактом є те, що перед обличчям війни в Україні тисячі громадян цієї держави перетнули наш кордон і прагнуть перебувати в Польщі», – зазначив президент Анджей Дуда наприкінці серпня. Однак факти – це одне, а статистика говорить сама за себе. У 2014 р. Управління у справах іноземців не надало статусу біженця жодному українцю, хоча за ним звернулися більше двох тисяч осіб. Лише кільканадцять українців отримали згоду на так зване «толероване перебування», яке надає можливість перебувати на території Польщі особам, що перебувають із місць, охоплених війною. Українці мають альтернативу – внутрішню міграцію, оскільки лише частина держави охоплена збройними діями. Тому Польща не надає їм статусу біженців.

Керівник відділу у справах іноземців Рафал Рогала в інтерв'ю радію «TOK FM» зазначив, що більшість українців прагнуть не отримати статусу біженця, а легалізувати своє перебування в Польщі: «Люди, які подають заяви з метою отримання статусу біженця, в першу чергу запитують, коли вони можуть почати працювати, тому що саме це їх цікавить. Звичайно, вони втікали з небезпечної території, натомість Україна не є державою-банкрутом, де не можна знайти місця для себе. Ці люди шукали можливість почати життя спочатку, плутаючи поняття та користуючись процедурами, передбаченими для біженців», – пояснює Рогала.

Чи можемо ми в такому разі сприймати українців як щит перед хвилею migrantів із Близького Сходу? Чи можемо пояснювати ЄС, що в нас вже є свої біженці й нам не потрібні наступні? Більшість українців, яких я знаю, приїжджають до Польщі на навчання або роботу. Кілька молодих хлопців бояться призову до армії. Брат іншого перебуває на війні. Однак серед люблінських migrantів важко знайти тих, хто втік від війни й може назвати себе біженцем.

Жителі Любліна також не відчувають, що мають справу з біженцями. На запитання, яке я поставила на одному з Інтернет-форумів, відповідають: «Українці приїжджають до нас, щоб жити краще. Вони не тікають від війни», – пише пан Станіслав. «Вони хочуть закінчити тут навчання та поїхати далі на Захід або повернутися до себе», – вважає Лукаш. «Ми їдемо працювати на острови (Велика Британія – прим. перекл.), а вони до нас, це нормально. Не помітно, що вони тікають від якоїсь війни», – вважає Магда, студентка. Лише одна відпо-

відь вказує на те, що в нас таки є біженці: «Петро, з яким я живу в гуртожитку, – з Донецька. Йому не було куди тікати від обстрілів, тому він приїхав до сестри, яка вчиться тут, у Любліні. Але він не прагне мати якийсь статус. Як розповідає, його батьки виїхали на захід України».

На Люблінщині зростає кількість економічних migrantів з України. У 2015 р., у період із січня до березня, воєводі було подано 120 заяв із проханням про згоду на тимчасове перебування. У 2015 р. за цей самий період надійшло вже близько 300 заяв, і їхня кількість постійно зростає. На думку чиновників, головна мотивація для українців жити в Любліні – бажання знайти роботу та покращити життєву ситуацію. Додаткова перевага – розташування нашого регіону поряд з Україною. «В Україні криза, гривня знецінена, безробіття. Польща стала для українців привабливим ринком праці, її привабливість продовжує зростати», – говорить Маріуш Кухарек, директор Управління громадських справ у Любліні, у розмові з газетою «Kurier Lubelski».

Зростає також кількість студентів з України. У найбільшому люблінському вищому навчальному закладі, Університеті Марії Склодовської-Кюрі, у 2014–2015 навчальному році є майже 1 тис. українців. «Через війну на сході України більше молодих людей хочуть виїхати в Польщу та інші країни ЄС, багато з них, щоб навчатися. Безсумнівно, для багатьох осіб виїзд за кордон – це також спосіб утечі від військової служби», – пояснює виданню «Gazeta Wyborcza» кorespondent «Radio Wnet» в Україні Павел Боболович. На його думку, стимул приїжджати до Польщі на навчання – вищий рівень викладання.

Висновок такий, що поляки не можуть почуватися позбавленими обов'язку приймати біженців. Українці юридично ними не є. Понад 2300 заяв про отримання статусу біженця, поданих у 2014 р., ніяк не пов'язані з кількома сотнями тисяч громадян України, що перебувають у Польщі (їхня точна кількість не відома, оскільки багато з них не легалізують свого перебування). Інша річ, що ані в Любліні, ані в цілій Польщі зараз немає жодного біженця українського походження. Самі українці, з якими я розмовляла, не відчувають, що їхній приїзд до Польщі пов'язаний із втечею від війни. Більшість із них – із заходу країни, тобто території, що знаходиться на відстані сотень кілометрів від атаки збройних дій. Питання українських біженців у Польщі та, зокрема, у Любліні жодним чином не піднімається.

Агнешка БОНДЕР

Ku wolności i demokracji przez naukę

До свободи і демократії через науку та вищу освіту

Діяльність польської фундації «Wolność i Demokracja» w tym roku szczególnie jest skierowana na rozwój nauki i szkolnictwa wyższego na Wschodzie. Tej kwestii został poświęcony projekt «Koordinacja i wsparcie wyższego kształcenia polonijnego na Ukrainie». Program edukacyjno-naukowy stał się logicznym uzupełnieniem wdrożenia projektu «Biało-Czerwone ABC», skierowanego na ogólny rozwój edukacji w polonijnych organizacjach na Wschodzie.

W ramach projektu «Koordinacja i wsparcie wyższego kształcenia polonijnego na Ukrainie» w dniach 21–24 września w Kijowie została przeprowadzona międzynarodowa konferencja interdyscyplinarna «Tradycja – współczesność pogranicza: piśmiennictwo, edukacja, historia», zorganizowana z okazji 15. rocznicy założenia Katedry Polonistyki Kijowskiego Uniwersytetu Narodowego. Fundacja «Wolność i Demokracja» dofinansowała tę ważną dla kręgów polonijnych Ukrainy akcję i w ramach odbytej konferencji wręczyła stypendia dziesięciu młodym naukowcom polskiego pochodzenia ze Wschodu. Konkurs wygrali przedstawiciele środowisk naukowych z Żytomierza, Kijowa, Łucka, Berdiańska, Tarnopola, Drohobycza, Lwowa, Ostroga i innych miast Ukrainy. Geografia edukacyjna projektu została poszerzona na całą Ukrainę, jednak, jak powiedział jego koordynator Jerzy Kowalewski, na mapie naukowych inicjatyw polonijnych brakuje jeszcze kilku dużych miast Ukrainy, co zachęca organizatorów do dalszej popularyzacji wyższego kształcenia polonijnego na Wschodzie.

Jerzy Kowalewski z optymizmem patrzy w przyszłość, mając wielkie nadzieje na rozwój szkolnictwa wyższego w środowiskach polonijnych Ukrainy. Powiedział on: «Nie wiem, jakie będą dalsze losy tego projektu, jednak wierzę, że on się rozwinię – w tej lub innej postaci. Zobaczmy to już w maju-czerwcu przyszłego roku». Zgromadzeni na konferencji stypendyści aktywnie omówili drogi rozwoju tego kierunku działalności. Chodziło o założenie w przyszłości skoordynowanej organizacji polonijnej na skalę krajową w zakresie szkolnictwa wyższego, przeprowadzenie badań socjologicznych i lingwistycznych w oparciu o ankietowanie

najmłodszego pokolenia Polaków na Wschodzie, gromadzenie bibliografii w zakresie wybranych kwestii itp.

Podczas uroczystego wręczenia nagród i panelu stypendystów, w imieniu fundacji «Wolność i Demokracja» wystąpił Damian Ciarczyński, który wyraźnie sformułował cel projektu: «Realizujemy oświatowe projekty na Ukrainie i dotyczące mediów. Pragniemy, aby posiadanie Karty Polaka było powodem do dumy». Zachęcił uczestników projektu do dalszych wspólnych, skoordynowanych działań i życzył sukcesu utalentowanej młodzieży polskiego pochodzenia, która rozwija naukę i szkolnictwo wyższe na kresach.

Poza programem stypendialnym dla młodych naukowców pochodzenia polskiego, fundacja «Wolność i demokracja» w ramach projektu «Koordinacja i wsparcie wyższego kształcenia polonijnego na Ukrainie», mimo nieznacznych zasobów finansowych, dołączyła do wielu innych ważnych akcji: wsparła siedem działów polonistyki na Ukrainie, udzieliła stypendiów studentom studiów podyplomowych Drohobyckiego Państwowego Uniwersytetu Narodowego imienia Iwana Franki uzyskującym kwalifikację nauczyciela języka polskiego itp.

W imieniu uczestników programu stypendialnego dla młodych naukowców składam podziękowanie na ręce organizatorów projektu, fundacji i życzę nam wszystkim sukcesu na trudnej drodze nowych początków.

docent Katedry Języków Obcych Wydziału Stosunków Międzynarodowych Wschodnioeuropejskiego Uniwersytetu Narodowego imienia Łesi Ukrainki, koordynator Instytutu Polski

Swietłana SUCHARIEWA,

Діяльність польської фундації «Свобода і демократія» цього-річ спрямована на розвиток науки та вищої освіти на Сході. Цьому присвячений проект «Координація і підтримка вищої полонійної освіти в Україні». Освітньо-наукова програма стала логічним доповненням втілення проекту «Біло-червоне ABC», спрямованого на загальний розвиток освіти в полонійних організаціях на Сході.

У рамках проекту «Координація і підтримка вищої полонійної освіти в Україні» 21–24 вересня у Києві було проведено міжнародну інтердисциплінарну конференцію «Традиція – сучасність пограниччя: письменство, освіта, історія», присвячену 15-літтю заснування кафедри полоністики Київського національного університету. Фундація «Свобода і демократія» долучилася до фінансування цієї амбітної для полонійних кіл України акції та в межах проведення конференції вручила стипендії десятию молодим науковцям польського походження зі Сходу. Конкурс виграла представники наукових середовищ із Житомира, Києва, Луцька, Бердяньська, Тернополя, Дрогобича, Львова, Острога та інших міст України. Освітня географія проекту поширилася на всю Україну, проте, як зазначив його координатор Єжи Ковалевський, на mapі наукових полонійних ініціатив бракує ще декількох великих міст України, що спонукає організаторів до подальшої популяризації вищої полонійної освіти на Сході.

Єжи Ковалевський з оптимізмом дивиться в майбутнє, покладаючи великі надії на розвиток вищої освіти в полонійних середовищах України. Він підкреслює: «Не знаю, як далі розвиватиметься цей проект, та, безсумнівно, він розвиватиметься в тій чи іншій формі. Побачимо це вже в травні-червні наступного року». Зібрані на конференції стипендисти активно обговорили шляхи розвитку цього напрямку діяльності. Йшлося про створення в майбутньому скоординованої полонійної організації державного рівня в межах вищої освіти, проведення соціологічних та лінгвістичних опитувань серед наймолодшого покоління поляків на Сході, збирання бібліографічних даних у

рамках вибраної проблематики тощо.

Під час урочистого вручення нагород та секційного засідання стипендістів від імені фундації «Свобода і демократія» виступив Дам'ян Цярчинський, який чітко визначив мету проекту: «Ми реалізуємо освітні проекти в Україні та ті, які стосуються засобів масової інформації. Прагнемо, щоб володіння Картою Поляка було приводом для гордості». Він заохотив учасників проекту до подальших спільних, скоординованих дій та побажав успіхів талановитій молоді польського походження, яка розвиває науку та вищу освіту на кресах.

Окрім стипендійної програми для молодих науковців польського походження, фундація «Свобода і демократія» в рамках проекту «Координація і підтримка вищої полонійної освіти в Україні», незважаючи на незначний фінансовий об'єм, долучилася до багатьох інших важливих акцій: підтримала сім відділів полоністики в Україні, виділила стипендії для студентів післядипломного відділення Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка, які перекаліфікуються на вчителів польської мови тощо.

Від імені учасників стипендійної програми для молодих науковців складаю подяку організаторам проекту, фундації та прагну побажати нам всім успіхів на складному шляху нових починань.

доцент кафедри іноземних мов факультету міжнародних відносин Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки, координатор Інституту Польщі

Світлана СУХАРЕВА,

Konferencja podsumowująca w Rzeszowie

Підсумкова конференція в Жешуві

24–25 września 2015 r. oficjalna delegacja z miasta Łuck odwiedziła Rzeszów i wzięła udział w konferencji podsumowującej realizację projektu, dotyczącego modernizacji ogrodów zoologicznych w Zamościu i Łucku oraz opracowania koncepcji stworzenia strefy rekreacyjnej w Rzeszowie.

Urząd Miasta Rzeszowa organizował konferencję, którą podsumował realizację swojej części projektu. Podobne konferencje wkrótce odbędą się w miastach będących partnerami w realizacji projektu, czyli Łuck i Zamość.

W czasie konferencji gospodarze prezentowali opracowaną koncepcję strefy rekreacyjnej z elementami ogrodu zoologicznego. Opowiedzieli, że poza mini zoo, na terenie strefy rekreacyjnej planują umieścić budynek nauki i badań, plac widokowy, ścieżki spacerowe i rowerowe, interaktywny plac zabaw. Zgodnie z opracowaną koncepcją Urząd Miasta Rzeszowa planuje budowę strefy rekreacyjnej z elementami ogrodu zoologicznego, sięgając po środki z programów nowej perspektywy finansowej Unii Europejskiej na lata 2014–2020.

Prezentacje przedstawiły także dyrek-tor

Wydziału Promocji i Współpracy Międzynarodowej Miasta Rzeszowa Marzena Furtak-Żebracka oraz dyrektor Departamentu Pozyskiwania Funduszy Stanisław Bemben, które opowiedziały o zrealizowanych projektach i pozyskanych środkach w ramach okresu programowego UE 2007–2013.

Koordynatorzy projektów z Łucka i Zamościa zaprezentowali także wyniki dwuletniej współpracy.

Realizacja projektu «Modernizacja ogrodów zoologicznych w Zamościu i Łucku oraz opracowanie koncepcji utworzenia strefy rekreacji w Rzeszowie w celu rozwoju transgranicznej kwalifikowanej turystyki przyrodniczej» trwa od kwietnia 2013 r.

24–25 вересня 2015 р. офіційна делегація з міста Луцька відвідала Жешув та взяла участь у підсумковій конференції в рамках реалізації проекту, що стосується модернізації зоопарків у Замості й Луцьку, а також розробки концепції створення рекреаційної зони в Жешуві.

Муніципалітет гміни Жешув організував конференцію, якою завершив реалізацію своєї частину проекту. Такі ж підсумкові конференції незабаром відбудуться в містах-партнерах проекту: Луцьку та Замості.

Під час конференції господарі презентували розроблену в рамках проекту концепцію рекреаційної зони з елементами зоокуточку. Розповіли, що, окрім зоокуточку, на території зони відпочинку заплановано розмістити будинок науки та досліджень, облаштувати оглядовий майданчик, бігові та велодоріжки, інтерактивний ігровий майданчик. Відповідно до розробленої концепції муніципалітет гміни Жешув планує будівництво рекреаційної зони з елементами зоопарку, залучивши кошти з програм нової фінансової перспективи Європейського Союзу на 2014–2020 рр.

Також із презентаціями виступили директор департаменту промоції та міжнародної співпраці муніципалітету міста Жешува Ма-жена Фуртак-Жебрацка та директор департаменту залучення коштів Станіслава Бембен, які розповіли про реалізовані проекти та залучені кошти в рамках бюджетного періоду ЄС 2007–2013 рр.

Координатори проектів із Луцька та Замостя представили результати дворічної співпраці в рамках спільного проекту.

Реалізація проекту «Модернізація зоопарків у Замості та Луцьку, а також опрацювання концепції створення рекреаційної зони в Жешуві з метою розвитку транскордонного природного туризму» триває з квітня 2013 р.

Ku lepszemu Europie

Ponad tysiąc osób z różnych państw uczestniczyło w Kongresie Inicjatyw Europy Wschodniej. Impreza odbyła się po raz czwarty w Lublinie. Tegorocznym tematem przewodnim były pozytywne doświadczenia z zakresu transformacji ustrojowej w Polsce.

Na trzy dni Lublin stał się stolicą Europy Wschodniej. Do miasta zjechali naukowcy, dziennikarze, przedsiębiorcy, artyści, studenci oraz pracownicy sektora państwowego i pozarządowego m.in. z Polski, Ukrainy, Białorusi, Rosji, Armenii czy Gruzji. Każdy mógł znaleźć coś dla siebie. Oprócz paneli poświęconych: 25-leciu samorządności w Polsce, kulturze, bezpieczeństwu, edukacji, międzykulturowości, zrównoważonemu rozwojowi, turystyce oraz dziedzictwu, Kongres obfitował w wydarzenia artystyczne. Pierwszego dnia odbył się wernisaż wystawy poświęconej Karaimom, dzień później można było obejrzeć fotografie z Abchazji, a także posłuchać koncertu ormiańskiego zespołu muzycznego.

Każdy uczestnik mógł wybrać interesujące go panele. Wiele uwagi poświęcono Ukrainie oraz stosunkom polsko-ukraińskim. Jedno ze spotkań dotyczyło wzajemnego obrazu Polaków i Ukraińców w literaturze, filmie i mediach, inne natomiast było poświęcone migracjom studentów. Władze samorządów skupiły się na rozmowach na temat doświadczeń Polski w zakresie transformacji ustrojowej. Nie zabrakło też paneli o Rosji czy Armenii. Każde spotkanie zakończyło się podsumowaniem i wypracowaniem rekomendacji.

Tegoroczny KIEW odbywał się w wyjątkowej przestrzeni. Rozpoczęcie, zakończenie oraz większość paneli miała miejsce na lubelskim Zamku, który otrzymał Znak Dziedzictwa Europejskiego. Wybór Lublina na gospodarza Kongresu również nie był przypadkowy – Dlaczego Lublin? Prawie 700-letnia historia predysponuje go do stworzenia Centrum Kompetencji Wschodnich. Jesteśmy na styku Wschodu i Zachodu, realizujemy wiele projektów transgranicznych – tłumaczył prezydent miasta, dr Krzysztof Żuk. Dodał również, że Kozi Gród ma duży potencjał akademicki, szczególnie w zakresie przyjmowania studentów z innych państw. W Lublinie uczą się obecnie prawie pięć tysięcy osób z zagranicy z czego połowę stanowią Ukraińcy.

Kongres odbywa się od 2012 roku a jego organizatorami są Miasto Lublin oraz Centrum Kompetencji Wschodnich. Wsparcia finansowego udzieliło Ministerstwo Spraw Zagranicznych RP. Celem przedsięwzięcia jest integracja oraz wzmacnianie współpracy między państwami Europy Wschodniej.

Agnieszka BĄDER

До кращої Європи

Понад тисяча осіб із різних держав взяли участь у Конгресі ініціатив Східної Європи. Захід уже вчетверте відбувся в Любліні. Цьогоріч провідною темою був позитивний досвід у сфері трансформації устрою в Польщі.

На три дні Люблін став столицею Східної Європи. До міста приїхали науковці, журналісти, підприємці, митці, студенти, працівники державних інституцій та громадських організацій із Польщі, України, Білорусі, Росії, Вірменії та Грузії. Кожен учасник міг знайти щось для себе. Крім секцій, присвячених 25-річчю розвитку місцевого самоврядування в Польщі, культурі, безпеці, освіті, різноманіттю цінностей, зрівноваженому розвитку, туризму та культурній спадщині, під час конгресу відбувалося багато мистецьких заходів. Першого дня пройшло відкриття виставки, присвяченої караїмам, днем пізніше можна було подивитися фотографії з Абхазії та послухати концерт вірменського музичного колективу.

Багато уваги було присвячено Україні та польсько-українським стосункам. На одній із зустрічей йшлося про спільний образ поляків та українців у літературі, фільмах і пресі, на іншій – про міграції студентів. Керівники органів самоврядування зосередилися на розмовах про досвід Польщі у справі трансформації устрою. Були також секції, присвячені Росії та Вірменії. Кожна зустріч завершилася підсумуванням результатів і розробкою рекомендацій.

Цьогорічний Конгрес ініціатив Східної Європи відбувався у винятковому місці. Відкриття, завершення та більшість секцій проводили в Люблінському замку, який отримав Знак європейської спадщини. Господарем конгресу Люблін став не випадково. «Чому Люблін? Майже 700-літня історія дала йому можливість створити Центр східних компетенцій. Ми знаходимося на стику Сходу й Заходу, реалізовуємо багато трансграничних проектів», – пояснив президент міста Кшиштоф Жук. Він також додав, що місто має великий академічний потенціал, зокрема у сфері навчання студентів з інших країн. У Любліні нині навчаються майже 5 тис. осіб із за кордону, половина з них – українці.

Конгрес відбувається із 2012 р., а його організаторами є місто Люблін та Центр східних компетенцій. Захід проводять за фінансової підтримки Міністерства закордонних справ Польщі. Мета конгресу – інтеграція та зміцнення співпраці між державами Східної Європи.

Агнешка БОНДЕР

«Ukraińskie rozstaje» «Українські роздоріжжя»

W zeszłym roku w Białymstoku w serii wydawniczej «Przełomy / Pogranicza» ukazała się książka Jarosława Poliszczuka «Ukraińskie rozstaje» («Українські роздоріжжя»).

Jarosław Poliszczuk jest doktorem filologii, profesorem Uniwersytetu Kijowskiego imienia Borysa Grinczenki i byłym pracownikiem Uniwersytetu Jagiellońskiego. Za książki «Ukraińskie rozstaje» oraz «Krajobrazy człowieka» dostał Literacko-Artystyczną Międzynarodową Nagrodę im. Pantelejmona Kulisa.

W książce «Ukraińskie rozstaje» znalazły się eseje o aktualnej obecnie tematyce, które zostały napisane wcześniej albo niedawno. Autor zastanawia się nad postaciami ukraińskiej literatury XIX oraz XX wieku: Tarasa Szewczenki, Iwana Franki, Łesi Ukrainki, Wasyła Stefanyka, Wasyła Stusa. Poddaje analizie urbanistyczne poezje Serhija Żadana. Jeden z esejów poświęcony jest twórczości pochodzącego z Rowieńszczyzny Hryhorija Czubaja, który był inwigilowany przez KGB, a po śmierci został jednym z najwybitniejszych poetów «utraczonego pokolenia». W ostatnim eseju jest mowa o problemach wojny.

W recenzji do książki doktor filologii, profesor Katedry Literatury Światowej Narodowego Uniwersytetu Lingwistycznego Tetiana Mejzerska napisała: «Imię Jarosława Poliszczuka jest dobrze znane w kołach literackich. I chodzi tu nie tylko o książki, które już się ukazały i miały oddźwięk wśród literatów. Chodzi przede wszystkim o to, że autor pragnie ponownie przeczytać historię literatury ukraińskiej, dokonując jej nowych interpretacji i odkrywając nowe imiona... Chyba właśnie dlatego prace naszego autora zdobyły przychylność młodych naukowców, którzy chętnie z nich korzystają, zapożyczając niektóre pomysły zawarte w książkach Jarosława Poliszczuka i rozwijając je».

Tetiana Mejzerska twierdzi: «Jestem przekonana, że książka Jarosława Poliszczuka znajdzie swojego zaciekawionego i myślącego czytelnika. Ta niecodzienna nowość książkowa, która dopiero co pojawiła się na polskim rynku, spowoduje w Polsce dyskusję podobną do tych, które z powodu prac Jarosława Poliszczuka odbywają się na Ukrainie. Warto w to wierzyć, ze względu na wielką sympatią, którą polskie

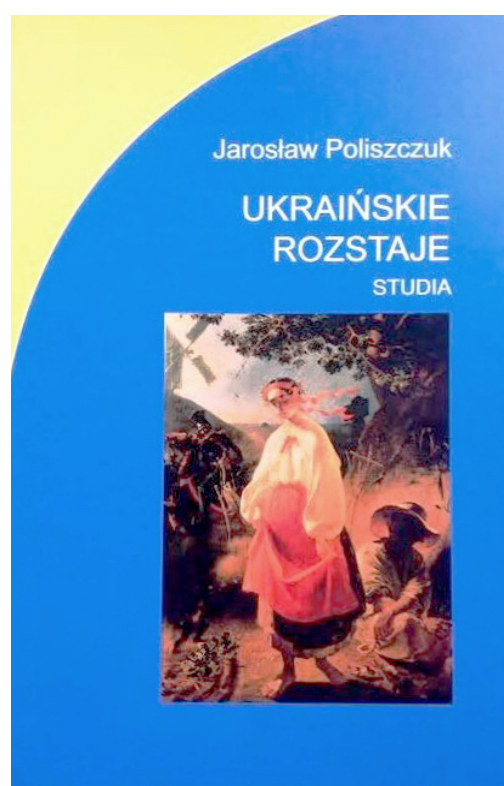

społeczeństwo darzy ostatnio Ukrainę oraz kulturę ukraińską. W pracy Jarosława Poliszczuka znajdzie coś dla siebie i doświadczony intelektualista, jak i zwykły czytelnik, chętny do poznawania ukraińskiej literatury poprzez jej kluczowe postacie».

Z książkami «Ukraińskie rozstaje», «Krajobrazy człowieka» oraz innymi utworami Jarosława Poliszczuka można zapoznać się w czytelni Rówieńskiej Obwodowej Biblioteki Naukowej (tel. 22 35 54)

Natalia WOJTOWYCZ,
Rówieńska Obwodowa Biblioteka Naukowa

Минулого року в Білостоці в рамках наукової видавничої серії «Переломи / Пограниччя» побачила світ книга Ярослава Поліщука «Ukraińskie rozstaje» («Українські роздоріжжя»).

Ярослав Поліщук – доктор філологічних наук, професор Київського університету імені Бориса Грінченка та професор україністики Ягеллонського університету. За монографії «Українські роздоріжжя» та «Пейзажі людини» йому присвоєно міжнародну Літературно-мистецьку премію імені Пантелеймона Куліша.

До книги «Українські роздоріжжя» увійшли есеї на злобу дня, які друкувалися раніше або написані нещодавно. У новому виданні автор піддає осмисленню ключові постаті українського літературного процесу XIX та XX ст.: Тараса Шевченка, Івана Франка, Лесі Українки, Василя Стефаника, Василя Стуса. Аналізує також своєрідну урбаністичну поетику Сергія Жадана. Один із нарисів присвячений твор-

чості Григорія Чубая, родом із Рівненщини, який зазнав переслідувань за життя за прагнення до модерної європейської культури, а після смерті став одним із найяскравіших поетів «утраченого покоління». Останнє есе розкриває проблему війни.

У рецензії до книги доктор філологічних наук, професор кафедри світової літератури Національного лінгвістичного університету Tetiana Mejzerska зазначила: «М'я Ярослава Поліщука вже добре відоме в літературознавчих колах. І йдеться не тільки про попередньо видані книжки, які мали жвавий відгук у фаховому середовищі. Ідеться насамперед про прагнення цього автора до системного перечитування історії української літератури, до відкривання в ній нових смислів та імен... Мабуть, саме цим роботи автора заслужили прихильність наукової молоді, яка дуже охоче ними послуговується й не менш охоче покликається на Ярослава Поліщука, запозичуючи та розвиваючи окремі ідеї з його праць».

Тетяна Мейзерська стверджує: «Переконана, що монографія Ярослава Поліщука знайде свого зацікавленого та вдумливого читача. Ця непересічна книжкова новинка, яка щойно з'явилася на польському інтелектуальному ринку, викличе такі ж активні дискусії, які викликають монографії Ярослава Поліщука в Україні. У це варто вірити в контексті великої симпатії до України та української культури, яка народжується в останній час у польському суспільстві. Праця Ярослава Поліщука здатна задовольнити очікування й досвідченого інтелектуала, і звичайного читача, який захоче пізнати українську літературу в її ключових постатях».

Із монографіями «Ukraińskie rozstaje», «Пейзажі людини» та іншими працями Ярослава Поліщука можна ознайомитися в читальній залі Рівненської обласної універсальної наукової бібліотеки (тел. 22 35 54).

Наталія ВОЙТОВИЧ,
Рівненська обласна універсальна наукова бібліотека

Tomasz Oskar Sosnowski – rzeźbiarz z Wołynia

Томаш Оскар Сосновський – скульптор із Волині

Niedawno w Równem ukazała się książka pisarza, malarza i krajoznawcy Walerija Wojtowycza «Tomasz Oskar Sosnowski. Rzeźba klasycyzmu». Po raz pierwszy na Ukrainie zwrócono uwagę na dorobek twórczy artysty światowego formatu pochodzącego z Wołynia.

Нещодавно в Рівному вийшла друком книга письменника, художника, краєзнавця Валерія Войтовича «Томаш Оскар Сосновський. Скульптура класицизму». У пропонованому дослідженні вперше в Україні піднімається питання про культурну спадщину талановитого митця з Волині, скульптора зі світовим іменем.

Tomasz Oskar Sosnowski urodził się 12 grudnia 1812 roku we wsi Nowomalin na terenie dzisiejszego rejonu ostrogskiego w obwodzie rówieńskim. Wykształcenie artystyczne zdobywał w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, akademiach Berlina i Rzymu. Sosnowski był profesorem rzeźby w Akademii Świętego Łukasza w Rzymie, także był inspektorem instytucji artystycznych we Włoszech, głównym dyrektorem muzeów i galerii Rzymu. Został doktorem honoris causa w 24 uczelniach artystycznych.

Utalentowany artysta z ziemi ostrogskiej jest autorem ponad stu dzieł z białego marmuru, które zdobiją wiele świątyń i muzeów Rzymu, Izraela, Nazaretu, Wilna, Warszawy, Krakowa, Równego, Ostroga, Żytomierza, Lwowa, Czernihowa etc.

Wizerunki Chrystusa i Madonny w sposób genialny są ukazane w takich pracach rzeźbiarza jak: «Matki Boża z Dzieciątkiem», «Chrystus w grobie», płaskorzeźba z wizerunkiem «Matki Bożej z Dzieciątkiem» (Ostróg), «Pieta», «Nieznaną» (Równe), «Macierzyństwo Marii» (Rzym), «Madonny Niepokalanego Poczęcia» (Nazaret). Inspiracją artysty była tematyka antycznej Grecji i Rzymu: «Śpiąca Ariadna», «Ares», «Apollo», «Sokrates», «Brutus Kapitołijski» (Równe), «Aleksander Macedoński» (Ostróg). Sosnowski jest autorem portretu swojego nauczyciela i przyjaciela Pietro Tenerani (Żytomierz), nauczyciela z Liceum Krzemienieckiego Józefa Korzeniowskiego (Lwów), wybitnej włoskiej aktorki Eleonory Duse (Czernihów), pomników Tadeusza Czackiego w kościele Wzytek. Adama Naruszewicza w Warszawie, Mikołaja Kopernika w Rzymie, grupy rzeźb «Jadwiga i Jagiełło» dla Wilna i na Plantach w Krakowie etc. W jednej z kolekcji prywatnych znajduje się popiersie młodej dziewczyny w poleskim stroju ludowym – tak zwana «Marysia».

Dziedzictwo Sosnowskiego jest dość duże, w niektórych domach Wołynia jeszcze na początku XX wieku można było zobaczyć popiersia lub rzeźby jego autorstwa.

Tomasz Oskar Sosnowski zmarł 27 stycznia 1886 r. Grób Sosnowskiego znajduje się na cmentarzu Campo Verano w Rzymie. Na jego grobie postawiono płaskorzeźbę z wizerunkiem anioła, której lewą ręką wskazuje na niebo, a w opuszczonej prawej trzyma zwitek pergaminu. Napis głosi: «Ś. P. Tomasz Oskar Sosnowski, artysta rzeźbiarz, urodzony w Nowomalinie, zmarł w Rzymie 27 stycznia 1886 r. Siostrzenica i wnuczki ten pomnik mu kładą. Cześć Jego Pamięci».

O twórczym dorobku artysty wymownie mówi nekrolog, napisany przez kolegów z akademii. Został umieszczony w licznych ówczesnych gazetach europejskich dwa dni po śmierci Sosnowskiego. Kończyły go takie słowa: «Był w myślach i sercach wszystkich dlatego, że na człowieka o podobnym charakterze, o podobnej dobroci i wielkości ducha trzeba czekać długie lata».

Dyrektor Rówieńskiego Muzeum Krajoznawczego Oleksandr Bułyga powiedział: «Tomasz Oskar Sosnowski jest jednym z artystów, którego twórczość należy nie tylko do ukraińskiego, polskiego czy włoskiego narodu, ale jest obywatelom wszystkich zakątków świata, gdzie zachowały się jego prace. Niestety, o życiowej i twórczej drodze tego rzeźbiarza o światowym imieniu na Ukrainie nie napisano żadnej książki. Natomiast w Lublinie w roku 1997 ukazała się rzetelna praca o życiu i twórczości

Tomasz Oskara Sosnowskiego «Tomasz Oskar Sosnowski. 1810–1886. Rzeźbiarz Polski w Rzymie», której autorem jest polski historyk sztuki Lechosław Lameński. Dlatego badania Walerija Wojtowycza umożliwią wszystkim chętnym przybliżenie sztuki klasycystycznej XIX wieku i poznanie twórczości tego wybitnego artysty».

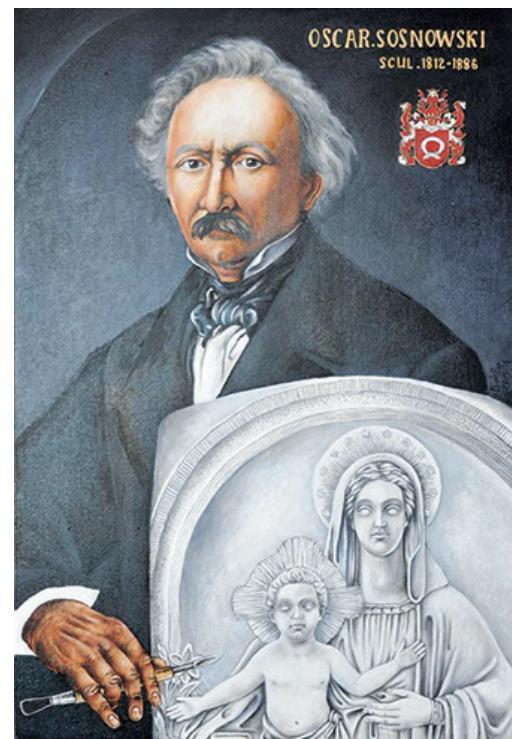
Recenzent książki, doktor historii sztuki, laureat Państwowej Nagrody imienia Tarasa Szewczenki Wołodimir Owsijczuk zaznaczył, że książka pisarza i krajoznawcy Walerija Wojtowycza «Tomasz Oskar Sosnowski. Rzeźba klasycyzmu» jest niezbędną zarówno dla Polski, jak i dla Ukrainy. Prezentuje ona życiową i twórczą drogę rzeźbiarza w sposób wyrazisty i treściwy, a wzbogacając ją unikatowe ilustracje. Autor Walerij Wojtowycz zebrał w tej książce wszystko, co dotyczy twórczości rzeźbiarza. Jego praca stała się swoistym podręcznikiem wiedzy, która wykracza daleko poza granice Wołynia. Autor podkreślił, że: «Świetnie napisana monografia będzie potrzebna w szkołach, bo z niej młode pokolenie będzie czerpało pełne wiadomości nie tylko o słynnym rzeźbiarzu, ale też o ówczesnej sztuce europejskiej, o baroku, klasycyzmie, romantyzmie, co jest niezbędne dla kulturalnego rozwoju każdego człowieka». Zdaniem recenzenta, dzięki postaci Oskara Sosnowskiego, możemy więcej dowiedzieć się o Wołyniu, poznać w jakich warunkach, otoczeniu, w jakim środowisku został wychowany artysta, dzieła kogoś, kogo zdobiją muzea Ukrainy, Polski, Włoch i innych krajów.

W książce wykorzystano materiały archiwalne, ilustracje wybitnych zabytków architektury, rzeźb, malarstwa i rysunku, związanych z epoką klasycyzmu, a także zdjęcia prac rzeźbiarza zrobione przez Walerija Wojtowycza.

Publikacja została wydana ze środków budżetu miasta w ramach programu wsparcia działalności wydawniczej lokalnych autorów i popularyzacji ukraińskiej książki w mieście Równe na lata 2011–2015.

W czasie prezentacji, która odbyła się w Sali Wystawowej Rówieńskiego Miejskiego Domu Kultury, mieszkańcom Równego przedstawiono nie tylko nową książkę Walerija Wojtowycza, ale też obraz «Tomasz Oskar Sosnowski» (olej, 2015 r.), wykonany przez autora książki.

Natalia WOJTOWYCZ
Rówieńska Obwodowa Biblioteka Naukowa
Na foto: portret Tomasza Oskara Sosnowskiego
(autor – Walerij Wojtowycz);
rzeźba autorstwa Tomasza Oskara Sosnowskiego.

Dosить промовистим для творчої спадщини майстра є також некролог, написаний колегами з академії. Його розмістили в багатьох тодішніх європейських газетах через два дні після смерті Сосновського. Закінчувався він такими словами: «Був у думках і серцях усіх, тому що на людину подібного характеру, подібної доброти і величності духу треба чекати довгі роки».

Директор Рівненського обласного краєзнавчого музею Олександр Булига зазначив: «Томаш Оскар Сосновський – один із митців, творчість якого належить не лише українському, польському, італійському народам, але й громадянам усього світового простору, де зберігаються його прекрасні роботи. На жаль, про життєвий і творчий шлях цього скульптора зі світовим іменем жодної книги в Україні не було створено. Натомість у Любліні у 1997 р. було видано ґрунтовну працю про життя та творчість Томаша Оскара Сосновського «Tomasz Oskar Sosnowski. 1810–1886. Rzeźbiarz Polski w Rzymie», автор котрої – польський дослідник Лехослав Ламєнський. Тому Томаш Оскар Сосновський і його доба, представлені в дослідженні Валерія Войтовича, дадуть змогу всім охочим зазирнути у класичне XIX ст. та досягнути творчу стежку цього визначного майстра».

Рецензент книги, доктор мистецтвознавства, лауреат Державної премії імені Тараса Шевченка Володимир Овсійчук зазначив, що книга письменника й дослідника Валерія Войтовича «Томаш Оскар Сосновський. Скульптура класицизму» необхідна і для Польщі, й для України. Вона розкриває життєвий і творчий шлях скульптора об'ємно та змістовно, унікально збагачена ілюстраціями. Автор Валерій Войтович зібрав усе, що стосується творчості скульптора, та наповнив цим книгу. Все це зробило її उपодібненою до підручника для поширення знань про Волинь далеко за її межами і збагатило мистецтво краю іменем видатного скульптора. «Блискуче написана монографія стане потрібною для шкіл, із неї молоде покоління здобуде вичерпні відомості не лише про прославленого скульптора, а й про європейське мистецтво того часу, про такі мистецькі явища, як бароко, класицизм, романтизм, що необхідні для культурного збагачення кожної людини», – сказав він. На думку рецензента, завдяки постаті Оскара Сосновського ми можемо більше дізнатися про Волинь, про те, в яких умовах, оточенні, середовищі виховувався митець, твори якого прикрашають музеї України, Польщі, Італії та інших країн.

У книзі використано архівні матеріали, ілюстрації визначних пам'яток архітектури, скульптури, живопису та рисунку, пов'язаних із епохою класицизму, а також авторські фотографії з робіт скульптора.

Видання вийшло за кошти міського бюджету відповідно до Програми підтримки книговидавання місцевих авторів та популяризації української книги в місті Рівному на 2011–2015 рр.

Під час презентації, що відбулася у виставковій залі Рівненського міського будинку культури, рівнянам представили не лише нову книгу Валерія Войтовича, але і його картину «Томаш Оскар Сосновський», виконану олійними фарбами у 2015 р.

Наталія ВОЙТОВИЧ
Рівненська обласна універсальна наукова бібліотека.
На фото: портрет Томаша Оскара Сосновського
(автор – Валерій Войтович);
скульптура авторства Томаша Оскара Сосновського.

Ocaleni od zapomnienia: Jerzy Szmiigulant

Повернуті із забуття: Єжи Шмигулянт

Kontynuując szkice biograficzne o Polakach, którzy w 1939 r. trafili do niewoli sowieckiej, przedstawiamy historię Jerzego Szmiigulanta, syna Jana, starszego policjanta posterunku policji w Bereźnem.

Jerzy Szmiigulant (w materiałach archiwalnych jego imię jest wpisane po rosyjsku – Jurij) urodził się w 1899 r. we wsi Zagórze w województwie lwowskim w wielodzietnej rodzinie chłopskiej – Jana, syna Szymona i Bronisławy, córki Franciszka. Rodzina posiadała 5 ha roli, miała dwa konie, dwie krowy, dom i stodołę. Jerzy zdobył wykształcenie podstawowe, ukończywszy 4 klasy szkoły wiejskiej. Od dzieciństwa pracował w gospodarce rodziców. W przededniu II wojny światowej jego bracia Józef (ur. w 1888 r.), Jan (ur. w 1890 r.), Mikołaj (ur. w 1893 r.), Michał (ur. w 1902 r.) i siostra Hanna (ur. ok. 1910 r.) mieszkali we wsi Zagórze.

Od 1920 do 1922 r. Jerzy przebywał na służbie wojskowej jako sanitariusz w szpitalach wojskowych w Tarnopolu i Krakowie. Rok później pracował w sklepie spożywczym swojego brata Józefa, gdzie poznał komendanta policji wsi Koniuszki Schillera. Za jego wsparciem w 1923 r. przystąpił do służby w Policji Państwowej. Po tygodniu służby w komendanturze okręgowej Lwowa młodego policjanta przeniesiono najpierw do Łucka, a później do Równego, gdzie skierowano go do policji granicznej, do wsi Nowa Huta na stanowisko furazera. Po roku przeniesiono go do wsi Siwki w gminie Ludwipól, gdzie służył przez sześć lat, do likwidacji posterunku. Z tej miejscowości pochodziła jego żona Bronisława Sobolewska (ur. w 1908 r.), z którą Jerzy miał dwoje dzieci: Tadeusza (ur. w 1926 r.) i Wandę (ur. w 1928 r.).

Jerzy Szmiigulant został mianowany na policjanta posterunku we wsi Michalin, gdzie pełnił służbę od 1931 do 1938 r. Wtedy to za wzorową służbę otrzymał stopień starszego policjanta i wyróżnienie państwowe. W 1938 r. został przeniesiony do Bereźnego na stanowisko komisarza posterunku policyjnego. Jak twierdził sam, przez 16 lat służby w policji państwowej nie miał żadnej nagany.

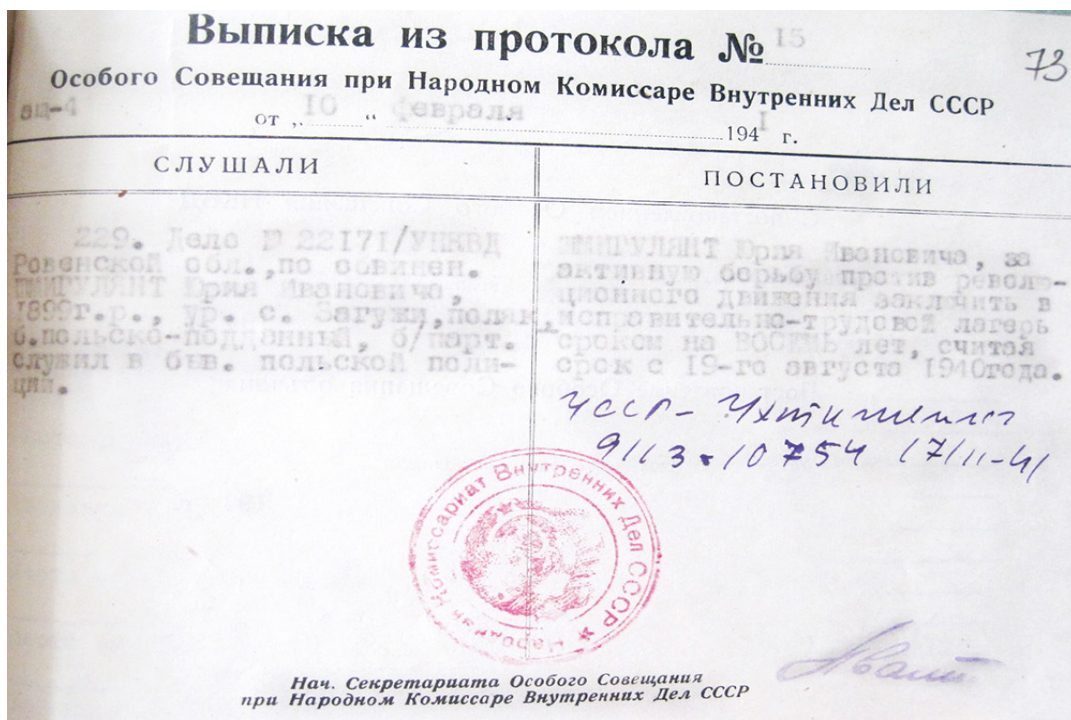
Wybuchła II wojna światowa. Do 17 września 1939 r. część funkcjonariuszy policji nadal pełniła swoje bezpośrednie obowiązki, inni zostali zabrani na wojnę. Po przekroczeniu przez Armię Czerwoną granicy polsko-sowieckiej większość posterunków policji próbowała ewakuować się, jednak te próby najczęściej były nieudane. Duża liczba policjantów została zabrana do niewoli przez jednostki Armii Czerwonej. Na początku października 1939 r. do niewoli trafił także Jerzy Szmiigulant. Zawieziono go najpierw do Lubomla, a później pociągami do Szepetówka.

Uniknąć śmierci w obozach kozielskim, starobielskim czy ostaszkowskim mężczyźnie pomogła legenda, którą wymyślił w czasie rejestracji w obozie dla jeńców. Ukrył fakt, że jest starszym policjantem z wieloletnim stażem służby i powiedział, że jest starszym żołnierzem zabranym do niewoli w czasie powrotu do domu do wsi Siwki z wojny polsko-niemieckiej.

Już niejednokrotnie wspominaliśmy o tym, że z powodu braku warunków utrzymania dużej liczby polskich jeńców wojskowych władze sowieckie zwalniały do domu szeregowych Wojska Polskiego – Ukraińców i Białorusinów i Polaków, którzy na stałe zamieszkiwali tereny wschodnich województw Polski, dołączonych do USRR. Z tego powodu uwolniono też Jerzego Szmiigulanta.

Wracając z obozu jeńców w Szepetówce, od lokalnych mieszkańców dowiedział się o aresztach polskiej ludności. Wraz z żoną i dwójką nieletnich dzieci udało mu się nielegalnie przezmoczyć w pomieszczeniu starej szkoły we wsi Siwki (obecnie rejon bereżeński na Równiejszczyźnie), sprzedając swoje rzeczy, aby przetrwać. Po wymianie 3,5 m sukna na 13 pudów maki i patefonu na 12 pudów ziemniaków rodzina przetrwała trzy zimowe miesiące. Jednak wczesną wiosną ojciec Bronisławy Franciszek Sobolewski, który był wójtem wsi Siwki, uprzedził zięcia, że nadszedł rozkaz o bezzwłocznej rejestracji wszystkich mieszkańców wsi. Zdając sobie sprawę, że po rejestracji zostanie natychmiast aresztowany i że to jego ścigała jednostka karnorepresyjna, Jerzy Szmiigulant pozostawił rodzinę

U продовження циклу біографічних нарисів про поляків, які в 1939 р. потрапили до радянського полону, подаємо історію Єжи Яновича Шмигулянта – старшого поліціанта постерунку поліції в Березному.

i dołączył do grupy osób, które przechodziły od wsi do wsi, żeby uniknąć więzienia. Oprócz niego, do grupy należeli Bronisław Chodorowski – właściciel kamieniołomów, Piotr Gałaguz – w przeszłości uciekinier z ZSRR, obaj mieszkańcy wsi Moczulancka, osadnik Franciszek Pawelczyk, nauczyciel G. Szczepaniak, mieszkaniec wsi Głuszków, i Franek Korkus, mieszkaniec kolonii Zawołoczce. Grupa gromadziła się razem tylko na nocleg we wcześniej określonym miejscu. Codziennie musieli przemierzać wiele kilometrów, wędrując od jednej miejscowości do drugiej w poszukiwaniu żywności i bezpiecznego noclegu. Były to przeważnie wsie Głuszkowo, Moczulancka, Koziańnik Chotyński, Woronówka, Antolin, Siwki, Mokre, kolonie Zawołoczce oraz Bielczakowska, miasto Bereźne i in. Prawie wszystkie osoby nielegalnie posiadały broń. Z tego powodu G. Szczepaniak i inne osoby, które przeszły do nielegalnego trybu życia, oskarżono o zabójstwo kilku Żydów, mieszkańców wsi Dermanka, popełnione w przededniu święta 1 maja.

Z powodu stałego niedożywienia i noclegów w nieodpowiednich warunkach pod koniec czerwca 1940 r. u Jerzego Szmiigulanta wznosiła się przewlekła choroba, którą wcześniej leczył w Bereźnem u lekarza Piwońskiego. Przebywając w lesie, mężczyzna napisał list do doktora z prośbą o pomoc, ponieważ sam nie mógł przybyć do szpitala. Ze względu na to, że nie znalazł się zaufany człowiek do dostarczenia listu nie doszło. Później to pismo stało się dowodem na potwierdzenie stopnia wojskowego i przynależności zawodowej Jerzego Szmiigulanta, ponieważ ten podpisując się podał, że jest starszym policjantem...

Wśród lokalnej ludności krążyły pogłoski, że we wrześniu 1940 r. władze sowieckie ogłaszały amnestię Polaków i przestaną ich prześladować. Osoby ukrywające się postanowiły przetrwać do września, a potem zgłosić się do Równieńskiego Oddziału Obwodowego NKWD, dlatego że w Ludwipolskim Oddziale Rejonowym «nad takimi się znęcali». Jednak 19 sierpnia 1940 r. cała grupa została aresztowana. Razem z nimi aresztowano tych, którzy im pomagali w ukrywaniu się. Ogólnie otwarto 11 postępowań kryminalnych. Jerzego Szmiigulanta po sześciu miesiącach przebywania w więzieniu NKWD w Równem «za aktywną walkę przeciw ruchowi rewolucyjnemu» skazano na 8 lat obozów pracy. Odbiwał więzienie w obozie «Uchtiżemlag». Według postanowienia prokuratury obwodu rówieńskiego z dnia 9 sierpnia 1989 r., Jerzy Szmiigulant został zrehabilitowany. Jego dalszy los jest nam niezany.

Tetiana SAMSONIUK

літнім стажем служби, та назвався старшим солдатом, затриманим під час повернення з німецько-польської війни додому в село Сівки.

Ми вже неодноразово згадували про те, що через відсутність умов утримання великої кількості полонених радянська влада відпустила українців, білорусів та поляків із рядового складу Війська Польського, постійним місцем проживання яких були східні воєводства Польщі, приєднані до УРСР. Таким чином, серед звільнених виявився і Єжи Шмигулянт.

Повертаючись із табору військовополонених у Шепетівці, він дізнався від місцевих жителів про арешти польського населення. Разом із дружиною та двома малолітніми дітьми йому вдалося нелегально перезимувати в приміщенні старої школи в селі Сівки (тепер Березнівський район), живучи за рахунок продажу своїх речей. Вимінявши 3,5 м sukna на 13 пудів борошна та патефон на 12 пудів картоплі, родина протрималася три зимові місяці. Однак ранньої весни батько Bronisławy Франц Соболєвський, який виконував функції сільського голови Сівок, попередив зятя, що прийшло розпорядження про негайну реєстрацію всіх жителів села. Розуміючи, що після реєстрації його негайно арештують і що саме на нього полюють карально-репресивні органи, Єжи Шмигулянт залишив родину та приєднався до когорти нелегалів, які переходили із села в село, намагаючись уникнути ув'язнення. Окрім нього, у групу входили Bronisław Ходоровський – власник кам'яних кар'єрів, Петро Галагuz – у минулому перебіжчик із СРСР, обоє жителі села Мочулянка, осадник Franciszek Павельчик, вчитель Г. Щепаняк, житель села Глушків, і Франек Кorkus, мешканець села Заволоччя. Нелегали збиралися разом лише на ночівлю в наперед визначеному місці. Щодня їм доводилося долати кілометри дороги, мандруючи з одного населеного пункту в інший у пошуках харчів та безпечної ночівлі. Здебільшого це були села Глушково, Мочулянка, Козярич-Хотинський, Воронівка, Антолин, Сівки, Мокре, Заволоччя, колонія Більчаківська, місто Березне та ін. Майже всі нелегали були озброєні. Через це Г. Щепаняк та інших осіб, що перейшли на нелегальне становище, запідозрили у здійсненні напередодні свята 1 травня вбивств кількох євреїв, жителів села Dermanka.

Через постійне недоїдання та ночівлю в непридатних умовах наприкінці червня 1940 р. у Єжи Шмигулянта відновилося хронічне захворювання, від якого він неодноразово лікувався в Березному в лікаря Пивонського. Перебуваючи в лісі, чоловік написав останньому листа з проханням про допомогу, оскільки сам не мав можливості прийти до лікарні. За відсутності надійної людини, яка б змогла передати лист, той так і залишився у хворого нелегала. Згодом він став речовим доказом, що підтвердив звання та професійну приналежність Єжи Шмигулянта, оскільки був написаний від імені старшого поліціанта...

Серед місцевого населення поширювалися чутки, що у вересні 1940 р. радянська влада оголосить полякам амністію та припинить їх переслідування. Тому нелегали прийняли рішення протриматися до вересня, а тоді здатися в Рівненський обласний відділ НКВС, оскільки в Людвипільському райвідділі «над такими знущалися». Проте 19 серпня 1940 р. усю групу арештували. За допомоги особам, що перебували на нелегальному становищі, в окреме провадження виділили кримінальні справи на чотирьох осіб, які також потрапили до радянських казематів. Загалом було відкрито 11 кримінальних справ. Самого Єжи Шмигулянта після шестимісячного перебування у в'язниці НКВС у Рівному «за активну боротьбу проти революційного руху» засудили до 8 років виправно-трудових таборів. Термін ув'язнення він відбував у «Ухтіжмелазі». Заключенням прокуратури Рівненської області від 9 серпня 1989 р. Єжи Шмигулянта реабілітовано. Його подальша доля залишається нам невідомою.

Тетяна САМСОНІУК

Pogrzeb na «Łączce»

– Wasze czyny podejmowane w imię miłości Boga i Ojczyzny, po wielu latach zapomnienia, zostają wreszcie dostrzeżone i właściwie docenione. W mrocznych czasach komunistycznego bezprawia byliście torturowani, zabijani i potajemnie grzebani, bez krzyża i mogiły. Bez rodziny, kapłana i modlitwy. Dopiero dziś odbieracie należną wam cześć – mówił biskup polowy Wojska Polskiego gen. bryg. Józef Guzdek podczas uroczystości pogrzebowych Żołnierzy Wyklętych.

Szczątki 35 bohaterów walczących o wolną Polskę a zamordowanych przez władze komunistyczne w mokotowskim więzieniu zostały pochowane na «Łączce» na Powązkach Wojskowych w Warszawie. Msza żałobna, która rozpoczęła uroczystości związane z pogrzebem, została odprawiona na pl. Piłsudskiego. Przy ołtarzu wystawiono 35 trumien ze szczątkami ofiar, w tym pięć udekorowanych wstęgami Orderu Virtuti Militari.

– Mieli zniknąć na zawsze, zamordowani, szkalowani i wymazani z pamięci pokoleń. Determinacja rodzin Żołnierzy Niezłomnych, ich towarzyszy broni oraz środowisk niepodległościowych przyczyniła się do tego, że doczesne szczątki pomordowanych zostały wydobyte z ziemi. Polegli Niezwyciężeni odzyskali swoją tożsamość – mówił podczas homilii biskup Guzdek.

W uroczystościach pogrzebowych wzięli udział przedstawiciele najwyższych władz państwowych. Premier Ewa Kopacz mówiła na Powązkach, że «Żołnierze Wyklęci byli jednym z ogniw w łańcuchu pokoleń, które walczyły o niepodległą Polskę w minionym stuleciu». – Dzisiaj dokładamy starań, by wniknąć w losy każdej z ofiar. By, jeśli tylko będzie to możliwe, nikt nie pozostał bezimienny. By komunistyczny terror z lat 1945–1956 nazwać, udokumentować i opisać ku przestrodze dla przyszłych pokoleń. By pamiętać i oddać hołd bohaterom. Dlatego tu jesteśmy – dodała.

Przebywając z oficjalną wizytą w USA prezydent Andrzej Duda napisał do uczestników ceremonii specjalny list. – Jako prezydent Rzeczypospolitej w imieniu całego narodu polskiego pochylam czoło w hołdzie dla poległych i zamordowanych żołnierzy drugiej konspiracji. Składając ich doczesne szczątki w panteonie-mauzoleum niepodległa Polska wypełnia chrześcijańską powinność i choć w niewielkiej części spłaca dług wdzięczności wobec swoich najwierniejszych synów. Pragnę podkreślić, że obecna uroczystość wieńczy pierwszy etap pracy poszukiwań na «Łączce», lecz ich nie zamyka. Uważam za rzecz olbrzymiej wagi, by prace ekshumacyjne zostały dokonane, a wszyscy odnaleźieni, zidentyfikowani i godnie pochowani – podkreślił Andrzej Duda.

Odnalezienie i zidentyfikowanie Żołnierzy Wyklętych-Niezłomnych było możliwe dzięki wspólnemu projektowi Instytutu Pamięci Narodowej, Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa oraz Ministerstwa Sprawiedliwości

«Poszukiwania nieznanych miejsc pochówku ofiar terroru komunistycznego 1944–1956». Od początku pracami poszukiwawczymi kieruje prof. Krzysztof Szewczyk.

Prace archeologiczno-ekshumacyjne w kwaterze «Ł» na cmentarzu Powązkowskim rozpoczęto latem 2012 roku. Do dziś ekshumowano w tym miejscu 198 osób. We wrześniu 2012 roku IPN razem z Pomorskim Uniwersytetem Medycznym w Szczecinie utworzył Polską Bazę Genetyczną Ofiar Totalitaryzmów. Do tej pory udało się zidentyfikować 40 osób, których szczątki odnaleziono na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach.

Wciąż aktualny jest apel IPN do krewnych ofiar komunistycznego terroru o zgłaszanie się i udostępnianie materiału DNA, co w przyszłości umożliwi identyfikację kolejnych ekshumowanych. Prace na «Łączce» będą bowiem kontynuowane. Prawdopodobnie na wiosnę przyszłego roku rozpocznie się kolejny etap prac ekshumacyjnych. W zbiorowych bezimiennych dołach leżą nadal szczątki kilkudziesięciu Bohaterów, wśród nich prawdopodobnie rotmistrza Witolda Pileckiego, generała Augusta Emila Fieldorfa «Nila» i płk. Łukasza Cieplińskiego.

ipn.gov.pl

Похорон на «Лончці»

«Ваші вчинки, зроблені в ім'я любові до Бога та Батьківщини», після багатьох років забуття нарешті отримують визнання та належну оцінку. У темні часи комуністичного безправ'я вас мучили, вбивали й таємно хоронили без хреста й могили. Без сім'ї, священика та молитви. Тільки сьогодні ви отримуєте належну вам шану», – сказав польовий єпископ Польського війська генерал Юзеф Гуздек під час церемонії, що супроводжувала похорон Незломних солдатів.

лінь. Щоб пам'ятати й вшанувати героїв. Тому ми нині тут».

Президент Анджей Дуда, котрий перебував з офіційним візитом у США, написав до учасників церемонії спеціальний лист. «Як президент Республіки Польща від імені всього польського народу схиляю голову, вшановуючи полеглих і вбитих солдатів другого періоду конспірації. Складаючи їхні останки в Пантеоні-Мавзолеї, незалежна Польща виконує християнський обов'язок і бодай у невеликій мірі сплачує борг вдячності своїм найвірнішим синам. Прагну підкреслити, що нинішня церемонія підсумовує перший етап пошукових робіт на «Лончці», проте не завершує їх. Я вважаю, що надзвичайно важливо, щоб ексгумації було завершено, а всіх знайдених ідентифікували та гідно похоронили», – зазначив Анджей Дуда.

Віднайдання та ідентифікація Незламних солдатів були можливі завдяки спільному проекту «Пошук невідомих місць поховань жертв комуністичного терору 1944–1956 рр.» Інституту національної пам'яті, Ради охорони пам'яті боротьби і мучеництва та Міністерства юстиції Польщі. Від самого початку пошуковими роботами керує професор Кшиштоф Шважжик.

Археологічно-ексгумаційні роботи у Квартирі «Л» на Повонзківському кладовищі було розпочато у 2012 р. До сьогодні на цьому місці було ексгумовано 198 осіб. У вересні 2012 р. Інститут національної пам'яті разом із Поморським медичним університетом у Щецині створив Польську генетичну базу жертв тоталітаризму. Донині вдалося ідентифікувати 40 осіб, рештки яких було знайдено на військовому кладовищі на «Повонзках».

Надалі залишається актуальним звернення Інституту національної пам'яті до родичів жертв комуністичного терору про надання матеріалів ДНК, що в майбутньому дасть можливість ідентифікувати наступних ексгумованих. Роботи на «Лончці» будуть продовжуватися. Наступний етап ексгумаційних робіт розпочнеться орієнтовно навесні 2016 р. У безіменних масових могилах досі лежать останки кількох десятків героїв, серед них, ймовірно, ротмістра Вітольда Пілецького, генерала Августа Емілія Фельддорфа «Ніла» і полковника Лукаша Цеплінського.

ipn.gov.pl

Останки 35 героїв, котрі боролися за вільну Польщу й були вбиті комуністичною владою в Мокотовській в'язниці, похоронили на «Лончці», на цвинтарі «Повонзки військові» у Варшаві. Богослужіння, яке розпочало похоронну церемонію, провели на площі Пілсудського. Біля вівтаря поставили 35 трун з останками жертв, п'ять із них прикрасили стрічками ордену «Virtuti Militari».

«Вони мали зникнути назавжди, вбиті, обмовлені та стерті з пам'яті поколінь. Відданість сімей Незломних солдатів, їхніх товаришів по зброї, а також незалежницьких середовищ призвели до того, що останки вбитих видобули із землі. Полегли Непереможні віднайшли свою ідентичність», – говорив під час проповіді єпископ Гуздек.

У похоронній церемонії взяли участь представники найвищих органів державної влади. Прем'єр-міністр Ева Копач сказала: «Незломні солдати були однією з ланок у ланцюзі поколінь, котрі боролися за незалежну Польщу в минулому столітті. Сьогодні ми докладаємо зусиль, щоб вникнути в долю кожної з жертв. Аби, як тільки це буде можливим, ніхто не лишився безіменним. Щоб комуністичний терор 1945–1956 рр. назвати, задокументувати й описати як пересторогу для майбутніх поко-

Довідково:

«Лончка», Квартира «Л», Квартира на «Лончці» – так називають місце біля стіни військового кладовища на «Повонзках» у Варшаві, де хоронили осіб, вбитих органами державної безпеки в 1945–1956 рр. На території «Лончки» знаходиться Пантеон-Мавзолей Проклятих-Незламних.

Місце, в якому із середини 1948 р. таємно хоронили тіла в'язнів Мокотовської в'язниці, знаходилося на цивільному кладовищі «Повонзки», що має спільну стіну з давнім військовим кладовищем. На цьому місці зробили компостну яму, згодом смітник, а в 1964 р. територію приєднали до сусіднього військового кладовища, надаючи обом частинам, цивільній та військовій, назву комунальне кладовище «Повонзки».

На місці поховань сім'ї вбитих таємно поклали квіти. Після 1956 р. деякі працівники Служби безпеки неофіційно показували родинам, де поховані жертви. До військового стану сім'ї доглядали за цим місцем на кладовищі. Потім територію вирівняли та віддали для нових могил, переважно військових.

У жовтні 1989 р. Міністерство юстиції Польщі оприлюднило інформацію про те, що Центральне управління карних закладів працює над встановленням повного списку осіб, страчених у в'язницях ПНР у 1945–1956 рр.

10 січня 1990 р. створено Громадський комітет будівництва пам'ятника. Встановлення першого каменю під пам'ятник відбулося 1 листопада 1990 р. Пам'ятник у вигляді фрагмента цегляної стіни з вирізьбленою літерою «V» звели у 1991 р., а у 2013 р. його розібрали у зв'язку з проведенням ексгумаційних робіт.

Інститут національної пам'яті, Рада охорони пам'яті боротьби і мучеництва, а також Міністерство юстиції Польщі у співпраці з органами влади Варшави у 2012–2013 рр. організували науково-дослідницький проект «Пошук невідомих місць поховань жертв комуністичного терору в 1944–1956 рр.». Ексгумаційні роботи розпочалися 23 липня 2012 р. Видобуті останки відправили на дослідження ДНК із використанням генетичних даних, зібраних Польською генетичною базою жертв тоталітаризму.

27 вересня 2015 р. на території Квартирі «Л» було відкрито Пантеон-Музей Проклятих-Незламних. У день відкриття в ньому перепоховали останки перших 35 ексгумованих та ідентифікованих жертв.

Квартирою на «Лончці» опікується фундація «Лончка» (<http://www.fundacjalaczka.pl/>), заснована наприкінці 2013 р.

За матеріалами wikipedia.pl

Інформація:

Łączka, Kwatera Ł, Kwatera na Łączce – то назви місця при мурах цmentарня Cmentarza Wojskowego на Powązkach w Warszawie, в котрм човано osoby pomordowane przez organy bezpieczeństwa publicznego w latach 1945–1956. Na terenie Łączki znajduje się Pantheon – Mauzoleum Wyklętych-Niezłomnych.

Місце, в котрому до полоты 1948 човане былы потаємнне чіала в'язніів в'язенія мокотовського знаходвало сія на Cmentarzu Cywilnym Powązki graniczącym wspólnym murem z dawnym Cmentarzem Wojskowym. Na miejscu tym urządzono kompostownię, potem śmietnik, a w 1964 roku włączono je do sąsiadującego Cmentarza Wojskowego nadając obu częściom – cywilnej i wojskowej nazwę: Cmentarz Komunalny – Powązki.

W miejscach pochówków rodziny pomordowanych składały potajemnie kwiaty. Po 1956 r. niektórzy funkcjonariusze SB nieformalnie wskazywali miejsca rodzinom ofiar. Do stanu wojennego rodziny pielęgnowały miejsce na cmentarzu. W czasie stanu wojennego teren wyrównano i przeznaczono na nowe groby głównego wojskowych.

W październiku 1989 r. Ministerstwo Sprawiedliwości upubliczniło podjętą przy Centralnym Zarządzie Zakładów Karnych pracę nad pełną listą osób straconych w więzieniach

PRL w latach 1945–1956.

10 stycznia 1990 roku utworzony został Społeczny Komitet Budowy Pomnika. Wmurowanie kamienia węgielnego pod pomnik odbyło się 1 listopada 1990 r. Pomnik w kształcie fragmentu ceglanego muru z wyciętą literą «V» powstał w 1991 roku, a w 2013 roku został rozebrany w związku z rozpoczęciem prac ekshumacyjnych.

Instytut Pamięci Narodowej, Rada Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa i Ministerstwo Sprawiedliwości przy współpracy m.st. Warszawy realizowały w latach 2012–2013 projekt naukowo-badawczy «Poszukiwania nieznanych miejsc pochówku ofiar terroru komunistycznego z lat 1944–1956». Ekshumacje rozpoczęto 23 lipca 2012. Wydobyte szczątki zostały poddane badaniom DNA z wykorzystaniem danych genetycznych zgromadzonych w Polskiej Bazie Genetycznej Ofiar Totalitaryzmów.

27 września 2015 roku odsłonięto na terenie Kwatery «Ł» Pantheon – Mauzoleum Wyklętych-Niezłomnych. W dniu odsłonięcia pochowano w nim szczątki pierwszych 35 ekshumowanych i zidentyfikowanych ofiar.

Opiekę nad Kwaterą na Łączce sprawuje oraz działalność wspierającą prowadzi Fundacja «Łączka» (<http://www.fundacjalaczka.pl/>), założona pod koniec 2013 r.

Opr. na podstawie wikipedia.pl

Фінал конкурсу recytatorskiego Фінал декламаторського конкурсу

30 września odbył się finał Konkursu Recytatorskiego Poezji Polskiej im. Juliusza Słowackiego. Zmagania słowne zostały zorganizowane w Krzemienieckim Obwodowym Muzeum Literackim noszącym imię Poety.

30 вересня відбувся фінал Декламаторського конкурсу польської поезії імені Юліуша Словацького. Знаково, що мав він місце в Кременецькому обласному літературно-меморіальному музеї, який носить ім'я поета.

W imprezie uczestniczyły dzieci i młodzież z Tarnopola, Czortkowa, Podwoleczysk, Krzemieńca, Łucka, Równego i innych miejscowości. Odbyła się ona w salonie «Sen srebrny Salomei», gdzie matka Juliusza niegdyś przyjmowała gości. Jury, do którego weszły wicekonsul Konsulatu Generalnego RP w Łucku Elżbieta Zielińska oraz nauczycielki języka polskiego delegowane do pracy dydaktycznej na Ukrainę przez Ośrodek Rozwoju Polskiej Edukacji za Granicą Dorota Prążyńska i Jadwiga Demczuk, wysłuchało i oceniło młodych uczestników w dwóch kategoriach wiekowych: młodszej (do 13 lat) i starszej (do 18). Podczas konkursu interpretowano dzieła o różnych gatunkach: od Juliusza Tuwima do filozoficznych wierszy Czesława Miłosza.

Konsul Elżbieta Zielińska powiedziała, że aby zwyciężyć w konkursie recytatorskim nie należy bać się sceny. Przygotowanie deklamacji wymaga jednak wiele pracy, bo to nie tylko opanowanie tekstu na pamięć, ale przekazanie treści w taki sposób, aby poruszyć serce i wyobraźnię odbiorcy. Przypomniała, że 18 października, w Kowlu odbędzie się konkurs «Śpiewajmy polską poezję». Zachęciła również wszystkich do włączenia się w projekt «Jesień z ks. Janem Twardowskim» (akcja «Pociąg do literatury»), który niedawno wystartował w Internecie.

Starszy naukowy pracownik muzeum i nauczycielka akademicka, która przygotowała swoich uczniów do konkursu, Alina Szulgan przypomniała obecnym, że w budynku, gdzie odbywał się konkurs, w latach 1809–1811 mieszkał Słowacki. W trakcie obrad jury, wszyscy uczestnicy i goście, mieli unikalną okazję do zwiedzania domu Słowackich.

Podsumowując wyniki konkursu, Dorota Prążyńska podkreśliła, że recytatorzy wybrali różnorodny repertuar. Świadczy to o tym, że uczestnicy przygotowując swoje występy, szukają i sięgają po nowe utwory, przez co poznają polską literaturę. Najlepsi recytatorzy zostali wyróżnieni dyplomami laureatów i nagrodami, natomiast reszta otrzymała dyplomy uczestników. Wszyscy

wrócili do domu w pozytywnym nastroju, z prezentami (książkami, słownikami, płytami), które przydadzą się w nauce języka polskiego.

Imprezę zorganizowały: Konsulat Generalny RP w Łucku, Wołyńskie Zjednoczenie Nauczycieli Polskich na Ukrainie imienia Gabrieli Zapolskiej, Ośrodek Rozwoju Edukacji Polskiej za Granicą, Towarzystwo Odrodzenia Kultury Polskiej imienia Juliusza Słowackiego w Krzemieńcu.

Ilona POSELUŻNA,
Uczennica Sobotniej Szkoły Języka Polskiego przy Polsko-Ukraińskim Kulturalno-Oświatowym Towarzystwie imienia Adama Mickiewicza w Czortkowie

P. S.: Polsko-Ukraińskie Kulturalno-Oświatowe Towarzystwo imienia Adama Mickiewicza w Czortkowie składa podziękowania pani prezes Polonijnego Stowarzyszenia Kulturalno-Oświatowego w Tarnopolu Marynie Wojnowej za wsparcie w przeprowadzeniu lokalnego etapu konkursu, który tu się odbył po raz pierwszy od wielu lat.

Foto: facebook.com/ Konsulat Generalny RP w Łucku

Konsul naгадаła, що невдовзі, 18 жовтня, в Ковелі відбудеться конкурс «Співаємо польську поезію». Ельжбета Зелінська також заохотила усіх приєднатися до проекту «Осінь із Яном Твардовським» (акції «Потяг до літератури»), що стартував нещодавно в соцмережах.

Старший науковий працівник музею та викладач, яка готувала своїх студентів до декламаторської «боротьби», Аліна Шульган нагадала присутнім, що в будинку, де відбувався конкурс, у 1809–1811 рр. мешкав Словацький. До речі, поки судді обдумували вердикт, усі присутні мали унікальну можливість взяти участь в екскурсії будинком Словацьких.

Підводячи підсумки конкурсу, Dorota Pronjinska звернула увагу на те, що учасники підготували різноманітний репертуар, за допомогою якого їм вдалося глибше пізнати польську літературу. Найсильніших читців було нагороджено дипломами лауреатів і відзнаками, а решта отримала дипломи учасників. Усі повернулися додому в позитивному настрої, з подарунками (книжками, словниками, дисками), що пригодається у вивченні польської мови.

Організаторами події були Генеральне консульство Республіки Польща в Луцьку, Волинське об'єднання вчителів польської мови в Україні імені Габрієлі Запольської, Осередок розвитку польської освіти за кордоном, Товариство відродження польської культури імені Юліуша Словацького в Кременці.

Ilona POSELUŻNA,
слухач секції журналістики МАН, учениця Суботньої школи польської мови при Польсько-українському культурно-освітньому товаристві імені Адама Міцкевича в Чорткові

P.S.: Польсько-українське культурно-освітнє товариство імені Адама Міцкевича в Чорткові дякує голові Полонійного культурно-освітнього товариства в Тернополі Марині Войновій за сприяння проведенню місцевого етапу конкурсу, що відбувся там уперше за багато років.

Foto: facebook.com/ Konsulat Generalny RP w Łucku

Jesień z Twardowskim

We wrześniu 2015 r. Konsulat Generalny RP w Łucku zainaugurował projekt «Jesień z ks. Janem Twardowskim», którym rozpoczął cykl spotkań z literaturą polską.

Spotkania odbywają się pod hasłem «Pociąg do literatury». «Celem akcji jest budzenie wśród Polaków i Ukraińców, zamieszkających na Ukrainie sympatii do literatury polskiej, część jakiej została przetłumaczona na język ukraiński. Co istotne, z projektem, nie zamierzamy zamknąć się w jednym miejscu, chcemy, by jak ów pociąg łączący ze sobą różne miasta – mógł łączyć osoby zamieszkające w różnych miastach Ukrainy» – podano na stronie Konsulatu.

Projekt realizuje się w kształcie sztafety, której uczestnicy czytają przed kamerą poezję ks. Jana Twardowskiego, a następnie zamieszczają te nagrania w sieci. Po przeczytaniu wiersza przekazują tę sztafetę kolejnym uczestnikom. Jako pierwsza sztafetę rozpoczęła Konsul Generalny RP w Łucku Beata Brzywczy. Następnie do niej dołączyli artyści, duchowni, członkowie polskich towarzystw, nauczyciele akademicki i in. Geografia uczestników poszerzyła się o osoby mieszkające nie tylko w Łucku, ale też w innych miejscowościach, w tym położonych za granicą.

Pragnąc zapoznać z twórczością księdza Twardowskiego jak najszersze grono osób, Konsulat zaprasza wszystkich chętnych do udziału w spotkaniu poświęconemu poecie. Odbędzie się ono 15 października o godzinie

17:00 w Instytucie Filologii i Dziennikarstwa na Wschodnioeuropejskim Uniwersytecie im. Łesi Ukrainki w Łucku (ul. Wynnyczenki 30a, sala 101).

MW

Осінь із Твардовським

У вересні 2015 р. Генеральне консульство РП у Луцьку розпочало реалізацію проекту «Осінь з отцем Яном Твардовським», відкриваючи ним цикл зустрічей із польською літературою.

во, ми не плануємо закритися в одному місці з цим проектом, а хочемо, щоб він, як той потяг, що об'єднує між собою різні міста, міг єднати людей із різних куточків України», – йдеться на сайті консульства.

Проект реалізовується у вигляді естафети, учасники якої читають перед камерою поезію отця Яна Твардовського, а потім завантажують ці відеозаписи в мережу. Після прочитання вірша вони передають естафету наступним учасникам. Першою її почала Генеральний консул РП у Луцьку Беата Бжівич. Пізніше до неї приєдналися митці, священики, члени польських товариств, викладачі та ін. Географія учасників розширилася, і в естафеті вже взяли участь не тільки ті, хто живе в Луцьку, але й у інших містах, зокрема й за кордоном.

Прагнучи розповісти про творчість отця Яна Твардовського якнайбільшій кількості людей, консульство запрошує всіх охочих до участі в зустрічі, присвяченій поетові. Вона відбудеться 15 жовтня о 17.00 в Інституті філології та журналістики Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки (вул. Винниченка, 30а, ауд. 101).

Зустрічі відбуваються під гаслом «Потяг до літератури». «Мета акції – пробудити серед людей та українців, що проживають в Україні, симпатії до польської літератури, частину якої перекладено українською мовою. Що важли-

BM

Dni Kultury Polskiej na Rówieńszczyźnie

Дні польської культури на Рівненщині

W dniach 24–27 września 2015 r. w obwodzie rówieńskim odbyły się XVII Dni Kultury Polskiej. Towarzyszyły im m.in. występy zespołów ludowych, konkurs recytacji, wystawa «Przeszłość ziemi Rówieńskiej – daleka i bliska», zwiedzanie Ostroga.

Organizatorami święta były: Towarzystwo Kultury Polskiej na Rówieńszczyźnie im. Władysława Reymonta z Równego, Urząd Marszałkowski Województwa Warmińsko-Mazurskiego, Urząd Miasta Lublin, przy wsparciu Rówieńskiej Obwodowej Administracji Państwowej oraz Urzędu Miasta w Równem. Honorowy Patronat nad tym wydarzeniem objął Konsulat Generalny RP w Łucku. Od kilku lat przy organizacji tego wydarzenia współpracuje siedlecki Oddział Fundacji Wspólnota Polska.

Centralnym punktem Dni Kultury Polskiej był koncert z udziałem zaproszonych zespołów artystycznych. W wykonaniu kapeli ludowej «Sparogi» z Olsztyńka widzowie mogli usłyszeć skoczne melodie pochodzące z pogranicza polsko-ukraińsko-białoruskiego, z kolei zespół «Zbójcecko Familia» z Czarnego Dunajca wystąpił z klasycznym dla tego regionu repertuarem taneczno-wokalnym. Z programem tanecznym, obejmującym zarówno standardy taneczne, jak i taniec nowoczesny, wystąpił również młodzieżowy zespół «Linia» z Równego. W koncercie udział wzięły również zespoły działające przy Towarzystwie Kultury Polskiej na Rówieńszczyźnie i przy parafii rzymskokatolickiej w Równem.

Uczestników koncertu zebranych w Pałacu Dzieci i Młodzieży powitali przedstawiciele władz obwodowych i

miejskich, goście z Polski reprezentujący Urząd Marszałkowski w Olsztynie oraz Oddział Wspólnoty Polskiej w Siedlcach. Konsul Generalny RP w Łucku Beata Brzywczy witając organizatorów, zaproszonych gości i osoby zebrane na widowni podkreśliła znaczenie tego ty-pu wydarzeń dla promocji polskiej kultury i wzmocnienia roli oraz znaczenia polskich środowisk w miejscach, w których działają. «To piękna tradycja i wyraz przywiązania do ponadnarodowych wartości, bo urzeczywistnia historycznie wpisaną w losy Ukrainy wielokulturowość. Burzliwe wydarzenia europejskiej historii udowodniły, że ochrona i szanowanie praw mniejszości narodowych są niezbędne dla zachowania stabilizacji, bezpieczeństwa demokratycznego i pokoju. Pamiętając o tragicznych losach wielu narodów nowoczesne, pluralistyczne i prawdziwie demokratyczne społeczeństwa powinny nie tylko szanować etniczną, kulturową, językową i religijną tożsamość osób należących do mniejszości narodowych, lecz również tworzyć odpowiednie warunki pozwalające im na wyrażanie, zachowanie i rozwijanie tej tożsamości, bez uszczerbku dla integralności państwowej».

luck.msz.gov.pl

24–27 вересня 2015 р. у Рівненській області проходили XVII Дні польської культури, під час котрих відбувалися виступи народних колективів, декламаторський конкурс, виставка «Минуле Рівненської землі – далеке й близьке», відвідування Ostroga.

Організаторами заходу були Товариство польської культури на Рівненщині імені Владислава Реймонта з Рівного, Маршалковське управління Вармінсько-Мазурського воєводства, мерія Любліна. Підтримку надали Рівненська обласна державна адміністрація та Рівненська міська рада. Дні культури відбулися під патронатом Генерального консульства РП у Луцьку. Вже кілька років в організації цього заходу бере участь також Седльцьке відділення фонду «Спільнота польська».

Центральною подією Днів польської культури став концерт, у якому взяли участь запрошені художні колективи. У виконанні народної капели «Sparogi» з Ольштина глядачі прослухали жваві мелодії з польсько-українсько-білоруського прикордоння, тоді як колектив «Zbójcecko Familia» з Чорного Дунайця виступив із класичним для цього регіону танцювально-вокальним репертуаром. Із танцювальною програмою, яка представляла елементи як традиційного, так і сучасного танцю, виступив молодіжний колектив «Лінія» з Рівного. У концерті взяли участь також колективи, які діють при Товаристві польської культури на Рівненщині та при римо-католицькій парафії у Рівному.

Учасників концерту, що зібралися в Палаці дітей та молоді, привітали представники обласної та місцевої

влади, гості з Польщі, які репрезентують Маршалковське управління в Ольштині, а також відділення «Спільноти польської» в Седльцях. Генеральний консул РП у Луцьку Беата Бжівчи, вітаючи організаторів, запрошених гостей і осіб, згурдованих у глядацькому залі, підкреслила значення таких заходів для популяризації польської культури, зміцнення ролі та значення польських громад у місцях, де вони функціонують. «Це гарна традиція та вияв любові до наднаціональних цінностей, оскільки демонструє багатокультурність України, яка історично вписалася в її долю. Бурхливі події європейської історії стали доказом того, що повага до прав національних меншин – необхідна передумова для збереження стабільності, демократичної безпеки та миру. Пам'ятаючи про трагічні долі багатьох народів, сучасне, плюралістичне і по-справжньому демократичне суспільство має не лише шанувати етнічну, культурну, мовну й релігійну ідентичність осіб, що належать до національних меншин, але також створювати відповідні умови, які б дозволяли їм виражати, зберігати та розвивати цю ідентичність без шкоди для державної цілісності».

luck.msz.gov.pl

Informacja wołyńska Волинська інформація

На кладовищі «Федорівське», що у Володимирі-Волинському, планують встановити пам'ятник жертвам масових розстрілів радянського та нацистського режимів. Кошти на реалізацію проекту надасть Польща.

Na cmentarzu «Fedorowski» we Włodzimierzu Wołyńskim planuje się postawienie pomnika ofiar masowych mordów, dokonanych przez reżim radziecki i nazistowski. Projekt zostanie zrealizowany ze środków pochodzących z Polski.

Луцьк представив туристичний потенціал та почастував традиційною волинською кухнею учасників Ярмарку Сніданку «Смаки міста — 2015», що відбувся в Замості 27 вересня.

Łuck zaprezentował swój potencjał turystyczny oraz poczęstował potrawami tradycyjnej kuchni wołyńskiej uczestników Targu Śniadaniowego «Smaki Miasta 2015» odbywającym się 27 września w Zamościu.

На Волині триває бурштинова криза. Близько двох тисяч агресивно налаштованих осіб приїхали на Маневиччину з метою нелегального видобутку бурштину. Правоохоронці затримали кілька сотень осіб. Охороняти територію допомагають міліціонери з інших областей.

Na Wołyniu trwa bursztynowy kryzys. Ok. 2 tys. agresywnie zachowujących się ludzi przyjechało do rejonu maniewickiego w celu nielegalnego wydobywania bursztynu. Milicja zatrzymała kilkaset osób. W zabezpieczeniu terenu pomagają funkcjonariusze MSW z innych obwodów.

Лучанам поступово відновлюють постачання гарячої води, якої в місті не було з травня. Її вже подали в лікарні, заклади освіти та соціальної сфери, у частину помешкань.

W Łucku stopniowo wznowiają dostarczanie gorącej wody, która w mieście została wyłączona w maju. Jest już w szpitalach, placówkach oświatowych i społecznych, w części mieszkań.

Загальна заборгованість лучан за послуги холодного водопостачання та водовідведення станом на вересень становить 6,2 млн грн.

Zadłużenie mieszkańców Łucka za dostarczanie zimnej wody oraz odprowadzanie ścieków we wrześniu 2015 r. wyniosło 6,2 mln hrywien.

XXIV Konkurs Recytatorski im. Adama Mickiewicza «Kresy 2015» w 160 rocznicę śmierci Adama Mickiewicza

Działanie jest współfinansowane ze środków finansowych otrzymanych od Ministerstwa Spraw Zagranicznych w ramach konkursu na realizację zadania «Współpraca z Polonią i Polakami za Granicą w 2015 r.»

REGULAMIN

ORGANIZATOR:

Podlaski Oddział Stowarzyszenia «Wspólnota Polska» w Białymstoku

HONOROWY PATRONAT

Prezydent Miasta Białegostoku Tadeusz Truskolaski

WSPÓŁORGANIZATORZY:

Akademia Teatralna
Wydział Sztuki Łalkarskiej w Białymstoku
Białostocki Teatr Lalek
Stowarzyszenie Edukacji i Dialogu
«Fontis et Futura»
w Białymstoku

XXIV Konkurs Recytatorski im. A. Mickiewicza «KRESY 2015» jest imprezą otwartą dla wszystkich Polaków mieszkających poza granicami naszego państwa.

1. Organizatorem konkursu jest: Podlaski Oddział Stowarzyszenia «Wspólnota Polska» w Białymstoku Adres Sekretariatu:

Podlaski Oddział Stowarzyszenia «Wspólnota Polska»,

15-089 Białystok,
ul. Kilińskiego 13,
tel./fax. 85 73-25-822,
e-mail: biuro@wspolnota-polska.bialystok.pl

2. Konkurs poza granicami państwa organizowany jest przy współudziale organizacji polskich i polonijnych z:

Litwy – Polska Macierz Szkolna na Litwie, ul. Naugarduko 76, 2006 WILNO, tel. 33-32-25; Krystyna Dzierżyńska; e-mail: macierzszkolna@interia.pl.

Łotwy – Gimnazjum polskie w Daugawpils, ul. Varsavas iela 2, tel./fax 65451003, dyr. Halina Smulko, e-mail: dpolvsk@apollo.lv Białoruś Polska Macierz Szkolna, ul. Horodniczańska 40, Grodno, tel. 77 34 00, Teresa Kryszyn, e-mail: pms@tut.bv.

Ukrainy – Federacja Organizacji Polskich na Ukrainie, ul. Rynek 13/7, 290000 LWÓW, tel. 98-67-38, Teresa Dutkiewicz, e-mail: fopnu1@gmail.com.

Rosji – Stowarzyszenie Kulturalno-Oświatowe POLONIA 191011 SANKT PETERSBURG; tel/fax 275 47 52 Czesław Błasiak ; e-mail: polonia@polonia.sp.ru. Stowarzyszenie «Dom Polski» w Smoleńsku, 214 004 Smoleńsk ul. Nowo-Kijowska 3b/2 tel. 64 59 98, Rościslawa Tymań, e-mail: smopol@rambler.ru.

Czech – Gimnazjum Polskie, CZESKI CIESZYN, ul. Havlickova 13, 737 01, Czeski Cieszyn, tel. +420 558 731 235, Władysław Kubień, ul. Dom Polski w Bielcach Str. Pacii 31 3100 Bielce, tel/fax 224-13, dyr. Ewelina Maszarowa, e-mail: polonia@beltsv.md.

Rumunii – Dom Polski, 5800 SUCEAVA STR. ION VODA VITEAZUL Nr 5 tel. 520-355, Elżbieta Wieruszewska-Calistru, ul. Bulgarii Zespół Szkół przy Ambasadzie RP, 16800 SOFIA ul. Bitola 6, tel. 958-22-02, Wiesława Kumiega-Wataszka, ul. Związek Polaków w Estonii, ul. Kunniga 4, 10146 Tallin, tel. 631- 4694, Halina Kisłacz, e-mail: halina.kislats@mail.ee.

i innych krajów.

REGULAMIN

I

1. Warunkiem udziału jest przygotowanie repertuaru odpowiadającego założeniom konkursu.

2. Konkurs realizowany jest w trzech etapach:

Etap I: eliminacje środowiskowe i miejskie, które powinny odbyć się do dnia 15.X.2015 r.

Etap II: eliminacje centralne, które powinny odbyć się do dnia 15.XI.2015 r.

Etap I i II odbywa się w kraju zamieszkania uczestników konkursu.

Etap III: XXIV Spotkania Laureatów «Kresy 2015», które odbędą się w Białymstoku w dniach 7-12. XII.2015

II

3. Uczestnicy konkursu występują w trzech kategoriach:

Kategoria I – dzieci do lat 12,

Kategoria II – dzieci i młodzież od 12 do 16 lat,

Kategoria III – młodzież od lat 16 i dorośli.

4. Konkurs dla uczestników kategorii I i II kończy się na etapie centralnym w kraju zamieszkania.

5. Laureaci III kategorii wiekowej z etapu II Konkursu biorą udział w XXIV Spotkaniach Laureatów «KRESY 2015» w Białymstoku.

6. Repertuar uczestników obejmuje 2 utwory pisarzy polskich w całości lub fragmentach (prozą lub wierszem). Łączny czas wykonania nie może przekraczać 5 minut.

7. Uczestnik nie może zmieniać repertuaru w trakcie trwania konkursu.

8. Uczestnik, który bierze udział w konkursie «Kresy» po raz kolejny, zobowiązany jest do zmiany repertuaru.

9. W konkursie nie mogą brać udziału laureaci nagród: Grand Prix i I miejsca Finału Konkursu «Kresy» w Białymstoku.

10. Z przeglądów centralnych (II etap) organizowanych w krajach zamieszkania Jury zakwalifikuje recytatorów z kategorii III (młodzież od lat 16 i dorośli), na XXIV Białostockie Spotkania Laureatów, max. po 2 najlepszych wykonawców na listę podstawową i po 2 na listę rezerwową. Recytatorzy z listy rezerwowej mogą być zaproszeni w kolejności zapisanej przez jury w wypadku, kiedy z przyczyn losowych zrezygnują z przyjazdu wykonawcy z listy podstawowej, lub w sytuacji, kiedy nie we wszystkich rejonach zostanie wykorzystany limit 2 miejsc. Karty zgłoszeń wybranych osób zostaną przekazane do biura «Wspólnoty Polskiej» w Białymstoku w terminie do 19 listopada 2015 r.

III

1. Prezentacje konkursowe oceniać będzie jury powołane przez organizatorów.

2. W skład jury wchodzi fachowcy z dziedziny recytacji, kultury mowy, literatury, reżyserii.

3. W pracach jury eliminacji centralnych (etap II) organizowanych w kraju zamieszkania mogą brać udział jurorzy z Polski.

4. Jury oceniać będzie recytatorów według następujących kryteriów:

- dobór repertuaru (wartości artystyczne utworów i możliwości wykonawcze recytatorów),
- interpretacja utworów,
- technika i wyrazistość wymowy,
- ogólny wyraz artystyczny.

5. Podstawą do sformułowania werdyktu jest wysłuchanie przez każdego członka Jury wszystkich uczestników konkursu.

6. W jury eliminacji wszystkich stopni nie mogą brać udziału instruktorzy przygotowujący recytatorów biorących udział w konkursie.

7. Decyzja jury jest ostateczna.

W związku ze 160 rocznicą śmierci Adama Mickiewicza pragniemy zachęcić do zmierzenia się z tekstami naszego Wieszczki Narodowego. Nie jest to jednak wymóg regulaminowy.

IV

Najlepsi wykonawcy XXIV Spotkań Laureatów w Białymstoku otrzymują następujące nagrody i wyróżnienia:

- nagroda główna: - «GRAND PRIX KRESÓW 2015»

- nagrodę za interpretację utworów Adama Mickiewicza.

- nagrodę publiczności,

- nagrody i wyróżnienia,

- nagrodę Zarządu Głównego Towarzystwa Kultury Teatralnej w formie zaproszenia do udziału w Finale Ogólnopolskiego Konkursu Recytatorskiego

Rusza IX edycja Funduszu Stypendialnego Muzeum Historii Polski

Розпочинається IX конкурс стипендійного фонду Музею історії Польщі

Do 20 listopada br. można składać wnioski o stypendium MHP na projekty promujące za granicą wiedzę o historii Polski.

Fundusz Stypendialny finansowany przez Muzeum Historii Polski ma za zadanie wspierać badania naukowe nad historią Polski, a także przedsięwzięcia propagujące za granicą wiedzę o dziejach naszego kraju. Oferta stypendialna adresowana jest do cudzoziemców, którzy zajmują się lub chcą się zajmować historią Polski.

Stypendia będą przyznawane zwycięzcom konkursu na najlepszy projekt o charakterze edukacyjnym, popularyzatorskim bądź badawczym. Konkurs rozstrzyga specjalnie do tego powołane jury, w skład którego wchodzi wybitni polscy historycy.

Powstałe w oparciu o zgromadzone w czasie trwania stypendium materiały publikowane będą na wybranej przez stypendystę otwartej licencji Creative Commons. Jako państwowa instytucja kultury, Muzeum stara się w ten sposób zapewnić bezpłatny i szeroki dostęp do efektów pracy wspieranej ze środków publicznych.

Więcej informacji o Funduszu Stypendialnym można znaleźć na stronie www.stypendia.muzhp.pl.

Zgłoszenia składać można do 20 listopada 2015 r.

Muzeum Historii Polski

Триває подача заявок на стипендію МІП для реалізації проєктів, що популяризують знання з історії Польщі за кордоном.

Завдання стипендійного фонду, що фінансується Музеєм історії Польщі, полягає в підтримці наукових розвідок з історії Польщі, а також заходів, які популяризують знання про історію країни за кордоном. Стипендійна пропозиція адресована іноземцям, котрі досліджують або планують досліджувати історію Польщі.

Стипендії виділять переможцям конкурсу на найкращий проєкт освітнього, популяризаторського або дослідницького характеру. Конкурсний відбір проведе спеціально створене журі, до складу якого входять видатні польські історики.

Зібрані під час реалізації стипендійного проєкту матеріали будуть опубліковані на відкритій ліцензії «Creative Commons», обраній стипендистом. Таким чином, як державна інституція культури музей намагається забезпечити безкоштовний і широкий доступ до результатів праці, що підтримуються за державні кошти.

Більше інформації про стипендійний фонд можна знайти на Інтернет-сторінці: www.stypendia.muzhp.pl.

Заявки приймають до 20 листопада 2015 р.

Музей історії Польщі

Interaktywnie o historii

Historię Polski można poznawać dzięki interaktywnym lekcjom na multimedialnej platformie edukacyjnej dla polskich dzieci i młodzieży zamieszkałych za granicą «Historia dla Polonii».

Platforma edukacyjna «Historia dla Polonii» to nowoczesny program do nauczania historii Polski skierowany do dzieci i nauczycieli na emigracji. Dostępny bezpłatnie na stronie www.historiadlapolonii.pl i zrealizowany w ramach konkursu Ministerstwa Spraw Zagranicznych «Współpraca z Polonią i Polakami za granicą 2015» przez Fundację Dziecięcy Uniwersytet Ciekaw Historii.

Platforma składa się z dwóch modułów:

- Pierwszym z nich są materiały skierowane do nauczycieli, zawierające scenariusze 30-45-minutowych lekcji, pełne pomysłów, zadań i zabaw edukacyjnych, wzbogacone filmami animowanymi, przygotowanymi specjalnie na potrzeby projektu, jak i filmami dokumentalnymi oraz nagranyymi wypowiedziami ekspertów.

- Lekcji e-learningowe, dzięki którym uczeń samodzielnie i w dowolnym czasie może uczyć się historii Polski. Po ukończeniu kursu 15 lekcji (do wyboru są dwa kursy: 15 lekcji dla szkoły

podstawowej i 15 lekcji dla gimnazjum) uczeń otrzymuje dyplom Znaczący Historii Polski.

Materiały w obu modułach są ciekawie przygotowane i bogato ilustrowane. Do dyspozycji zarówno uczniów jak i nauczycieli dostępny jest też słownik polsko-polski z trudniejszymi wyrazami.

Pełny dostęp do materiałów jest bezpłatny i wymagana jest tylko rejestracja na Platformie.

Materiały przygotowane są dla dwóch grup uczniów. Pierwsza to dzieci w wieku 9–13 lat, ta grupa to odpowiednik klas 4-6 w polskich szkołach. Druga grupa to młodzież gimnazjalna w wieku 13–16 lat. Dla każdej z nich opracowany został kurs zawierający 15 tematów przekrojowych z dziejów Polski.

Dzięki interaktywnej formie Platforma «Historia dla Polonii» pozwala też na samodzielną naukę w dowolnym czasie i odpowiednim tempie. W rolę nauczyciela mogą wcielić się również

rodzice. Na bieżąco każdy uczestnik platformy będzie mógł zadać także dodatkowe pytania historykom współpracującym z Platformą.

Głównym celem projektu jest przekazanie w nowoczesny i ciekawy sposób najważniejszych wydarzeń z historii Polski. Wraz z nauką historii dzieci będą uczyć się języka polskiego. Wszystkie materiały zostały opracowane na najwyższym poziomie poprawności językowej w oparciu o metodykę nauczania języka polskiego jako obcego.

Platforma i towarzyszący jej profil FB będą na bieżąco uzupełniane o dodatkowe informacje i materiały związane z wydarzeniami z historii Polski

Adres Platformy: www.historiadlapolonii.pl

duch.edu.pl

IV KONKURS POEZJI ŚPIEWANEJ «Śpiewajmy polską poezję»

REGULAMIN

1. Konkurs odbędzie się **18 października, w niedzielę 2015 roku** w Kowlu w Szkole Muzycznej.
2. Początek konkursu o godzinie 14.00.
3. W konkursie mogą wystąpić soliści i zespoły amatorskie z Ukrainy i Polski.
4. Uczestnicy prezentują wybrane piosenki do tekstów poetów polskich (maksimum 3).
5. W konkursie uczestnicy mogą grać na swoich instrumentach, mogą też posłużyć się nagrany podkładem na płycie.
6. W konkursie biorą udział młodzież i osoby dorosłe.
7. Zgłoszenie należy przesłać na adres mailowy n_baletska@yahoo.com, lub w.pisarski@interia.pl do **10 października 2015 r.**
8. Organizatorzy powołają Jury, które przyzna nagrody i wyróżnienia.
9. Wszyscy uczestnicy otrzymują dyplomy uczestnictwa.
10. Wszyscy zainteresowani konkursem mogą pisać na powyższe a-maile i telefonować pod numery: p. Natalia Balecka 096 9424450, 063 9266177, p. Wiesław Pisarski 093 2058844, 0667554296.
11. Polecamy takich wykonawców poezji jak Marek Grechuta, Czesław Niemen, Ewa Demarczyk, Grzegorz Turnau, Jacek

Kaczmarek, Artur Andrus, Antonina Krzysztoń, Jan Wołek, Magda Umer, Leszek Długosz, Elżbieta Adamiak, Andrzej Sikorowski, Pod Budą, Raz Dwa Trzy. Czekamy też na śpiewanie wybranych przez siebie polskich wierszy do własnej muzyki.

12. Pełna lista wykonawców pod linkiem:

http://pl.wikipedia.org/wiki/Kategoria:Polscy_wykonawcy_poezji_%C5%9Bpiewanej

Zgłoszenie można pobrać na stronie <http://monitor-press.com>. Powinno ono zawierać informacje o wykonawcy (m.in. solista/duet/zespół, instytucja delegująca), nazwy piosenek, potrzeby techniczne, przewidywany koszt dojazdu.

Wypełnione zgłoszenie prosimy wysłać na adresy mailowy: n_baletska@yahoo.com, w.pisarski@interia.pl

Organizatorzy: Towarzystwo Kultury Polskiej w Kowlu, Szkoła Polska w Kowlu

Patronat: Konsulat Rzeczypospolitej Polskiej w Łucku, Monitor Wołyński

Obwieszczenie Wyborcze

Obwieszczenie Konsula RP w Łucku z dnia 28 września 2015 r. o numerze i granicach obwodu głosowania, o siedzibie obwodowej komisji wyborczej oraz o zasadach udziału w wyborach do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 25 października 2015 roku.

Na podstawie art. 16 §§ 1 i 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2011 r. Nr 21, poz. 112, Nr 26, poz. 134, Nr 94, poz. 550, Nr 102, poz. 588, Nr 134, poz. 777, Nr 149, poz. 889, Nr 147, poz. 881, Nr 171, poz. 1016, Nr 217, poz. 1281, Dz. U. z 2012 r. poz. 849, poz. 951, poz. 1529, Dz. U. z 2014 r. poz. 179, poz. 180, poz. 1072, Dz. U. z 2015 r. poz. 1043, poz. 1044) w związku z rozporządzeniem Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 22 września 2015 r. w sprawie utworzenia obwodów głosowania w wyborach do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej dla obywateli polskich przebywających za granicą (Dz. U. z 2015 r., poz. 1459) zawiadamiam, że w wyborach do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 17 lipca 2015 r. w sprawie zarządzania wyborów do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej na dzień 25 października 2015 r., na terenie okręgu konsularnego Konsulatu Generalnego RP z siedzibą w Łucku utworzony został jeden obwód głosowania:

Nr obwodu głosowania	Nazwa i siedziba obwodowej komisji wyborczej	Granice obwodu głosowania (obszar obwodu głosowania)
202	Obwodowa Komisja Wyborcza w Łucku Konsulat Generalny RP w Łucku ul. Dubniwska 22b 43010 Lutsk Lokal dostosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych	Obwody: wołyński, rówieński, tarnopolski

Obwodowa komisja wyborcza Nr 202 będzie właściwa do głosowania osobistego oraz korespondencyjnego.

Głosowanie odbędzie się w dniu 25 października 2015 r. w godzinach 7:00–21:00 czasu miejscowego.

Prawo udziału w głosowaniu ma obywatel polski, który:

- najpóźniej w dniu głosowania kończyć 18 lat,
- nie został pozbawiony praw publicznych prawomocnym orzeczeniem sądu, nie został ubezwłasnowolniony prawomocnym orzeczeniem sądu,
- nie został pozbawiony praw wyborczych prawomocnym orzeczeniem Trybunału Stanu,
- posiada ważny polski paszport,
- zostanie wpisany do spisu osób uprawnionych do udziału w wyborach.

Umieszczenie danych osoby w spisie wyborców

1. Osoba uprawniona do udziału w wyborach stale zamieszkała za granicą oraz osoba uprawniona do udziału w wyborach stale zamieszkała w Polsce a przebywająca czasowo za granicą, dalej zwana

„wyborcą”, w celu wzięcia udziału w głosowaniu powinna dokonać u właściwego konsula zgłoszenia w sprawie wpisania do spisu wyborców w obwodzie utworzonym za granicą. **Zgłoszenia dokonuje się najpóźniej w 3. dniu przed dniem wyborów, to jest do dnia 22 października 2015 roku.**

Zgłoszenia dokonuje się ustnie, pisemnie, telefonicznie, telegraficznie, telefaksem lub w formie elektronicznej.

Zgłoszeń do spisu wyborców prowadzonego przez Konsula RP w Łucku można dokonywać:

1. za pośrednictwem portalu ewybory pod adresem <https://ewybory.msz.gov.pl>
2. ustnie, bezpośrednio w Konsulacie Generalnym RP w Łucku (ul. Dubniwska 22b) w dni pracy urzędu, w godzinach urzędowania (8:15-16:15)
3. telefonicznie, nr tel.: + 380 332 280 640 wybierając z menu w języku polskim opcję „sekretariat konsula generalnego”
4. e-mailowo: luck.kg.sekretariat@msz.gov.pl (z

dopiskiem “Wybory do Sejmu RP i Senatu RP”)

5. pisemnie, pisząc na adres: Konsulat Generalny RP w Łucku, ul. Dubniwska 22b, 43010 Lutsk, Генеральне Консульство РП в Луцьку, вул. Дубнівська, 22 б, 43010 Луцьк

6. faksem, nr faksu: +380 332 280 654.

W zgłoszeniu należy podać następujące dane:

- nazwisko i imię (imiona),
- imię ojca,
- datę urodzenia,
- numer ewidencyjny PESEL,
- adres zamieszkania lub pobytu wyborcy za granicą,
- adres zamieszkania wyborcy w kraju, tj. miejsce ujęcia w rejestrze wyborców (w odniesieniu do osób przebywających czasowo za granicą),
- numer ważnego polskiego paszportu oraz miejsce i datę jego wydania.

W przypadku korzystania z innych sposobów rejestracji niż za pomocą systemu ewybory wyborca powinien podać wszystkie dane wymagane do rejestracji oraz dane do kontaktu, z których

konsul będzie mógł skorzystać w przypadku konieczności sprostowania ewentualnych pomyłek. Wyborca powinien również złożyć deklarację odnośnie sposobu głosowania (osobiście lub korespondencyjnie).

2. Wyborca, który został wpisany do spisu wyborców przez Konsula RP w Łucku może złożyć wniosek o wydanie zaświadczenia o prawie do głosowania za pośrednictwem Konsulatu Generalnego RP w Łucku ustnie, pisemnie, telefaksem lub w formie elektronicznej:

1. ustnie w siedzibie Konsulatu: Konsulat Generalny RP w Łucku, ul. Dubniwska 22b, 43010 Lutsk,
2. telefonicznie, nr tel: + 380 332 280 640 wybierając z menu w języku polskim opcję „sekretariat konsula generalnego”,
3. e-mailowo: luck.kg.sekretariat@msz.gov.pl (z dopiskiem “Wybory do Sejmu RP i Senatu RP”),
4. pisemnie, pisząc na adres: Konsulat Generalny RP w Łucku, ul. Dubniwska 22b, 43010 Lutsk, Генеральне Консульство РП в Луцьку, вул. Дубнівська, 22 б, 43010 Луцьк
5. faksem, nr faksu: +380 332 280 654.

Z zaświadczeniem takim można wziąć udział w wyborach w dowolnym obwodzie głosowania w kraju, za granicą lub na polskim statku morskim.

Wniosek o wydanie zaświadczenia o prawie do głosowania składa się nie później niż w 2. dniu przed dniem głosowania, to jest do dnia 23 października 2015 roku.

Wyborca, któremu wydano zaświadczenie o prawie do głosowania zostanie z urzędu skreślony ze spisu wyborców sporządzonego przez konsula.

W przypadku utraty zaświadczenia, niezależnie od przyczyny, nie będzie możliwe otrzymanie kolejnego zaświadczenia, ani wzięcie udziału w głosowaniu w obwodzie, w którym uprzednio było się ujętym w spisie.

Do odbioru zaświadczenia wyborca może upoważnić inną osobę. Wówczas wyborca sporządza wniosek o wydanie zaświadczenia i upoważnienie (może to być jeden dokument), w którym wskazuje swoje imię (imiona) i nazwisko oraz numer PESEL oraz dane osoby upoważnionej do odebrania zaświadczenia.

Wyborca posiadający zaświadczenie o prawie do głosowania wydane przez urząd gminy w Polsce lub konsula **nie dokonuje wcześniejszego wpisu do spisu wyborców**, a jedynie zgłasza się w dniu wyborów z zaświadczeniem w siedzibie obwodowej komisji wyborczej w celu wzięcia udziału w głosowaniu.

Głosowanie korespondencyjne

Wyborca stale zamieszkały za granicą oraz wyborca stale zamieszkały w Polsce, a przebywający czasowo za granicą, może głosować

korespondencyjnie. W tym celu powinien dokonać u właściwego konsula zgłoszenia zamiaru głosowania korespondencyjnego.

Zamiar głosowania korespondencyjnego powinien być zgłoszony przez wyborcę, najpóźniej w 18. dniu przed dniem wyborów, to jest do dnia 7 października 2015 roku.

Zgłoszenie zamiaru głosowania korespondencyjnego może być dokonane ustnie, pisemnie, telefaksem lub w formie elektronicznej.

W zgłoszeniu podaje się:

- oznaczenie wyborów, których dotyczy zgłoszenie,
- nazwisko i imię (imiona),
- imię ojca,
- datę urodzenia,
- numer ewidencyjny PESEL,
- adres zamieszkania lub pobytu za granicą wyborcy,
- adres zamieszkania w kraju wyborcy, tj. miejsce ujęcia w rejestrze wyborców (w odniesieniu do osób przebywających czasowo za granicą),
- numer ważnego polskiego paszportu oraz miejsce i datę jego wydania.
- adres, pod który ma zostać wysłany przez konsula pakiet wyborczy zawierający kartę do głosowania, albo deklarację osobistego odbioru pakietu wyborczego u konsula.

W przypadku, gdy wyborca zgłosił zamiar głosowania korespondencyjnego za granicą, wyborcy temu nie wydaje się zaświadczenia o prawie do głosowania w miejscu pobytu w dniu wyborów po wysłaniu do niego pakietu wyborczego, chyba że zwrócił on pakiet wyborczy w stanie nienaruszonym.

Konsul niezwłocznie, jednak nie później niż 13 dni przed dniem wyborów, wysyła pakiet wyborczy do wyborcy wpisanego do spisu wyborców, który wyraził zamiar głosowania korespondencyjnego za granicą, chyba że wyborca ten zadeklarował w zgłoszeniu zamiaru głosowania korespondencyjnego chęć osobistego odbioru pakietu wyborczego z Konsulatu.

Wyborca głosujący korespondencyjnie odsyła w kopercie na własny koszt do właściwego konsula kartę do głosowania wraz z oświadczeniem.

Wyborca głosujący korespondencyjnie może przed dniem głosowania osobiście dostarczyć kopertę zwrotną do właściwego konsula.

Wyborca głosujący korespondencyjnie może w godzinach głosowania osobiście dostarczyć kopertę zwrotną do obwodowej komisji wyborczej w obwodzie głosowania, w którym jest wpisany do spisu wyborców.

Konsul RP w Łucku
/-/ Beata Brzywczy

Jak zagłosować za granicą w wyborach do Sejmu i Senatu RP?

Obywatele polscy, którzy chcą oddać swój głos w wyborach do Sejmu i Senatu RP w jednym z obwodów wyborczych za granicą, mogą od 28 września 2015 roku rejestrować się poprzez internetowy portal ewybory.msz.gov.pl. Zagłosować w wyborach parlamentarnych można osobiście w konsulacie lub korespondencyjnie.

Dla obywateli polskich, którzy chcą głosować za granicą w wyborach parlamentarnych 25 października 2015 roku utworzono 250 obwodów wyborczych. Wyborcy Ci będą głosować na kandydatów do Sejmu RP zarejestrowanych w okręgu wyborczym nr 19 w Warszawie oraz na kandydatów do Senatu RP zarejestrowanych w okręgu wyborczym nr 44 w Warszawie.

Aby zarejestrować się w systemie ewybory. [msz.gov.pl](https://ewybory.msz.gov.pl) należy przygotować swój numer PESEL oraz ważny polski paszport lub dowód osobisty (w przypadku chęci głosowania w obwodzie utworzonym w państwie członkowskim UE lub innym, na terytorium którego można wjechać na podstawie tego dokumentu).

Oprócz danych z dokumentu tożsamości, podczas rejestracji należy wybrać typ głosowania

(osobiście lub korespondencyjnie), kraj oraz komisję, w której zamierza się oddać swój głos. Po udanej rejestracji można pobrać ze strony ewybory.msz.gov.pl potwierdzenie w formacie PDF. Potwierdzenie przesłane zostanie też na adres e-mail podany w formularzu zgłoszeniowym.

Obwody wyborcze, w których można oddać swój głos, zostały wymienione w rozporządzeniu Ministra SZ z dnia 22 września 2015 r. w sprawie utworzenia obwodów głosowania w wyborach do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej dla obywateli polskich przebywających za granicą.

Aby zagłosować w wyborach za granicą osobiście należy zarejestrować się w spisie wyborców, prowadzonym przez konsula właściwego terytorialnie dla miejsca pobytu za granicą. Najwygodniej dokonać tego poprzez

internetowy system rejestracji ewybory.msz.gov.pl. Można także zarejestrować się osobiście, telefonicznie lub poprzez wysłanie do konsula zgłoszenia w formie faksu, listu, e-maila, podając wszystkie konieczne do rejestracji dane. Dla wyborców, którzy chcą oddać głos osobiście, termin rejestracji w spisie wyborców upływa na 3 dni przed dniem wyborów, czyli 22 października 2015 r.

Głosowanie korespondencyjne jest możliwe w wybranych komisjach wyborczych, wymienionych w rozporządzeniu Ministra SZ. Zamiar głosowania korespondencyjnego wyborcy mieszkający za granicą zgłaszają do 7 października 2015 roku. Zgłoszenie – ustne, pisemne, przesłane faksem lub w formie elektronicznej – powinno zawierać nazwisko i imię (imiona), imię ojca, datę

urodzenia, numer ewidencyjny PESEL wyborcy, oznaczenie miejsca pobytu za granicą, numer ważnego polskiego paszportu, miejsce i datę jego wydania, a w przypadku obywateli polskich czasowo przebywających za granicą – miejsce wpisania wyborcy do rejestru wyborców. Należy też wskazać adres, na który ma zostać wysłany pakiet wyborczy albo zadeklarować jego osobisty odbiór. Na podstawie takiego zgłoszenia konsul wpisuje osobę do spisu wyborców i wysyła pakiet wyborczy, zawierający m. in. karty do głosowania, kopertę zwrotną i instrukcję.

Zasady głosowania poza granicami kraju ujęte są w informacji Państwowej Komisji Wyborczej.

Biuro Rzecznika Prasowego
Ministerstwo Spraw Zagranicznych

Informacje Lubelskie

■ Gospodarka odpadami, rozwój odnawialnych źródeł energii, promocja przedsiębiorczości wśród młodzieży, a także turystyka, kultura i edukacja – to tylko niektóre z obszarów współpracy rozwijanej z Okręgiem Telemark – norweskim regionem partnerskim województwa lubelskiego. Umowę podpisano i dzięki niej Lubelskie jako jedyne w Polsce zyskało partnera norweskiego. Norwegowie zamierzają wybudować w Lubelskiem elektrownię opalaną słomą. Zajmą się także rozwojem gospodarki wodno-ściekowej, zwłaszcza na wsi. Do udziału we wspólnym szkoleniu zostaną zaproszeni przedstawiciele tych gałęzi także z Ukrainy i Białorusi. Norwegowie pomogą w rozbudowie urządzeń energii odnawialnej, którą u siebie mają bardzo rozpowszechnioną. Norweski Telemark będzie ściśle współpracować z lubelskimi uczelniami.

■ Elektryczny autobus z Lublina wybiera się na podbój Europy. Nosi on nazwę «Ursus Ekovolt». Przewiduje się, że w polskich miastach, w ciągu najbliższych trzech lat odbędą się przetargi na zakup od 500 do 600 nowych autobusów elektrycznych z Lublina. Poza granicami Polski, lubelski producent weźmie udział w przetargach w Szwecji, Anglii, Izraelu, Czechach i Meksyku.

■ W piątej edycji Ogólnopolskiego Plebiscytu na budowlany «Cud Polski» poddanych zostało do oceny 16 obiektów. W głosowaniu internetowym I miejsce zajął Pałac Potockich w Radzynie Podlaskim. Jest on obecnie pod zarządem miejscowego samorządu, który teraz liczy na dodatkowe fundusze, pozwalające przystosować obiekt do powszechnego użytku, oraz udostępnienie go dla turystów z Polski i Zagranicy. Drugie miejsce w tym plebiscycie zajęło «Żywe Muzeum Porcelany» w Cmielowie (woj. świętokrzyskie), a trzecie Kościół Pokoju w Świdnicy (woj. dolnośląskie).

■ Brytyjska Marynarka Wojenna testowała na lądzie i na morzu bezzałogowy śmigłowiec SW-4 Ruas Solo, który jest dziełem inżynierów z PZL Świdnik i innych zakładów wchodzących w skład międzynarodowej grupy AgustaWestland. Śmigłowiec jest całkowicie wyprodukowany w Świdniku, a nowoczesna konstrukcja umożliwia jego pilotaż na dużą odległość. Królewska Marynarka Wojenna Anglii rozważa zakup tych maszyn w Świdniku.

■ «Dziennik Wschodni» w Lublinie napisał w tytule «Weź paragon, wygraj samochód». W tekście tym mowa o pierwszej w historii Polski Narodowej Loterii Paragonowej. Rozpoczęła się w dniu 1 października b.r. i potrwa rok. Potem nastąpi losowanie paragonów i wydanie nagród, m.in. samochodu lub laptopa. Aby wziąć udział w loterii, trzeba mieć paragon na sumę minimum 10 złotych. Organizatorzy tej akcji liczą, że będzie to skuteczna forma walki z szarą strefą. Lepiej bowiem mieć paragon, zatem kupić towar w placówce, która płaci podatki, i czasem trzeba zapłacić za dany towar czy wykonaną usługę, minimalnie więcej, ale mieć właśnie paragon, aniżeli kupować w tak zwanej szarej strefie i nie mieć paragonu, a wówczas nie brać udziału w losowaniu nagród. Paragon można m.in. uzyskać za wykonaną usługę u fryzjera, dentysty, taksówkarza, w sklepie czy w kawiarni. Trzeba go zarejestrować w specjalnej strefie internetowej. Loteria Paragonowi znana jest już i powszechnie stosowana w Słowacji i w Portugalii. Doskonale zdaje egzamin w walce z szarą strefą.

■ W Lubelskiem kolejna gmina, tym razem gmina Milanów, zakończyła w całości realizację projektu «Czysta energia w gminie Milanów». Projekt został zrealizowany w 85 procentach z finansów europejskich i budżetu państwa, w ramach akcji «Energia Przyjazna Środowisku». Zainstalowano kolektory słoneczne w 191 gospodarstwach domowych i 6 obiektach użyteczności publicznej, a dodatkowo jeszcze w trzech szkołach.

■ O ile odnawialna energia słoneczna cieszy się w Lubelskiem coraz większym uznaniem i powodzeniem o tyle wolno montowane są wiatraki. Wielu mieszkańców obawia się bowiem hałasu wiatraków i piorunów podczas dużych burz. Znalaziono jednak radę, po prostu wiatraki stawia się w większej odległości od domów czy zabudowań gospodarskich. Ostatnio w gminie Jarczów w powiecie Tomaszów Lubelski, powstaje duża farma wiatrowa. Jeszcze w tym roku stanie tu 17 wiatraków. Podobne farmy wiatrowe zainstalowane będą po sąsiedzku w gminie Tomaszów Lubelski i Tyszowce.

■ W Białej Podlaskiej otwarto filię Głównej Biblioteki Lekarskiej. Do dyspozycji czytelników jest kilka tysięcy woluminów i znacznie więcej zbiorów elektronicznych. Z nowej biblioteki będzie korzystać brać studencka białskich uczelni, lekarze jednego z najlepszych w Polsce szpitala w Białej Podlaskiej, a także wszyscy chętni.

■ W Lubelskiem odbywają się bezpłatne szczepienia przeciw grypie, prowadzone wśród seniorów w wieku powyżej 65 lat. Przewiduje się, że zostanie zaszczepionych 7 tysięcy osób. W Lublinie szczepienia prowadzi 42 przychodnie zdrowia. Akcja potrwa do połowy grudnia.

■ Tomaszów Lubelski czyni przygotowania do utworzenia Centrum Obsługi Ukraińskich Inwestorów. W tej sprawie miasto i powiat tomaszowski, podpisały porozumienie z Urzędem Marszałkowskim województwa lubelskiego oraz Katolickim Uniwersytetem Lubelskim. Na początek we wrześniu zorganizowano pierwsze Wschodnie Forum Samorządowo-Gospodarcze Europejskiej Sieci Uniwersyteckiej.

■ Decyzją Ministra Spraw Wewnętrznych, w Nadbużańskim Oddziale Straży Granicznej, dotychczasowego Komendanta pułkownika Waldemara Skarbka zastąpił generał brygady Wojciech Skowronek. Nowy komendant obejmie stanowisko 17 października. Dotychczasowy komendant pozostanie do dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej. Generał Brygady Wojciech Skowronek pełnił wcześniej stanowisko komendanta Warmińsko-Mazurskiego Oddziału Straży Granicznej. W Nadbużańskim Oddziale Straży Granicznej będzie to już siódmy komendant.

Люблінська інформація

■ Використання відходів, розвиток відновлюваних джерел енергії, популяризація підприємництва серед молоді, а також туризм, культура й освіта – це лише деякі зі сфер співпраці з округом Телемарк – норвезьким регіоном. Завдяки підписаному договору Люблінське воєводство, вперше серед усієї Польщі, отримало норвезького партнера. Норвежці мають намір збудувати на Люблінщині електростанцію на соломі. Вони також займуться розвитком водно-каналізаційного господарства, зокрема в селах. До участі в спільному навчанні запросять представників відповідних галузей з України та Білорусі. Норвежці допоможуть у розбудові інфраструктури для відновлюваної енергії, поширеної в них. Телемарк тісно співпрацюватиме з люблінськими вищими навчальними закладами.

■ Електричний autobus «Ursus Ekovolt» із Любліна вирушає підкорювати Європу. Передбачається, що в польських містах упродовж найближчих трьох років відбудуться тендери на закупівлю від 500 до 600 нових електричних автобусів із Любліна. Поza кордонами Польщі люблінський виробник візьме участь у тендерах у Швеції, Англії, Ізраїлі, Чехії та Мексиці.

■ У 5-му загальнопольському опитуванні щодо будівельного «Дива Польщі» оцінили 16 об'єктів. За результатами Інтернет-голосування I місце зайняв Палац Потоцьких у Радзині Підляському. Нині ним опікуються органи місцевого самоврядування. Вони розраховують отримати додаткове фінансування, що дозволить пристосувати об'єкт для загального використання та відвідування туристами з Польщі та закордоння. Друге місце посів «Живий музей порцеляни» у Цмелюві (Свентокшиське воєводство), а третє – Костел миру у Свідніці (Нижньосілезьке воєводство).

■ Британський військовий флот протестував безпілотний вертоліт «SW-4 Ruas Solo», створений інженерами з «PZL-Świdnik» та інших заводів, що входять до складу міжнародної групи «AgustaWestland». Гелікоптер виготовили у Свідніку, його сучасна конструкція дозволяє керувати ним на великій відстані. Королівський військовий флот Англії розглядає можливість закупівлі у Свідніку цих безпілотних вертольотів.

■ «Dziennik Wschodni» в Любліні опублікував матеріал під заголовком «Візьми чек, виграй автомобіль». У тексті йдеться про першу в історії Польщі Національну лотерею чеків. Вона розпочалася 1 жовтня й триватиме рік. Згодом відбудеться жеребкування та нагородження. Серед нагород – автомобіль та ноутбук. Щоб узяти участь у лотереї, потрібно мати чек мінімум на суму 10 злотих. Організатори акції розраховують, що вона стане результативною формою боротьби з тіньовою сферою. Інколи краще заплатити за певний товар чи послугу більше, отримавши чек та взявши участь у розіграші нагород, аніж купувати в закладах, які не сплачують податки. Чек повинні видавати за послуги, надані перукарем, стоматологом, таксистом, у магазині чи кав'ярні. Його треба зареєструвати на спеціальному сайті. Чекову лотерею використовують, наприклад, у Словаччині та Португалії. Вона ідеально складає іспит у боротьбі з тіньовою сферою.

■ На Люблінщині ще одна гміна, Міланув, повністю завершила реалізацію проекту «Чиста енергія у гміні Міланув». Проект реалізували на 85 % із європейських коштів і бюджету держави в рамках акції «Енергія, приязна для навколишнього середовища». Сонячні батареї встановили в 191 домашньому господарстві, шести об'єктах громадського користування, а також у трьох школах.

■ Наскільки відновлювана сонячна енергія має на Люблінщині все більше визнання та попиту, настільки мешканці регіону зволікають зі встановленням вітряків. Багато жителів побоюються шуму, а також блискавок під час сильних гроз. Однак вихід знайшли – вітряки встановлять на більшій відстані від житлових та господарських споруд. Нещодавно у гміні Ярчув повіту Томашув Люблінський збудували вітрову ферму. Вже в цьому році там розмістять 17 вітряків. Подібні вітрові ферми встановлять по сусідству – у гмінах Томашув Люблінський та Тишовці.

■ У Білій Підлясці відкрили філіал Головної лікарської бібліотеки. Для читачів доступні кілька тисяч видань, зокрема й у електронному вигляді. Новою бібліотекою користуватимуться студентська братія з місцевих навчальних закладів, лікарі одної з найкращих у Польщі лікарень у Білій Підлясці, а також усі охочі.

■ На Люблінщині проводять безкоштовне щеплення проти грипу серед пенсіонерів у віці понад 65 років. Передбачається, що щеплення зроблять 7 тис. люблінянам у 42-х медичних закладах. Акція триватиме до середини грудня.

■ Томашув Люблінський готується до створення Центру обслуговування українських інвесторів. У цій справі місто та Томашівський повіт підписали договір із Маршалковським управлінням Люблінського воєводства та Люблінським католицьким університетом. У вересні вже організували Східний форум економіки та самоврядування Європейської університетської мережі.

■ Рішенням міністра внутрішніх справ у Надбужанському відділенні прикордонної охорони коменданта полковника Вальдемара Скарбека замінить генерал бригади Войчех Сковронек. Новий комендант займе посаду 17 жовтня. Дотеперішній комендант залишиться в підпорядкуванні Головного коменданта прикордонної охорони. Генерал бригади Войчех Сковронек раніше обіймав посаду коменданта Вармінсько-Мазурського відділення прикордонної охорони. У Надбужанському відділенні прикордонної охорони він стане сьомим комендантом.

NATO zaniepokojone działaniami Rosji w Syrii

Sekretarz generalny NATO Jens Stoltenberg wyraził zaniepokojenie spekulacjami, że ataki rosyjskiego lotnictwa w Syrii mogły być wymierzone w rejon pod kontrolą antyreżimowych rebeliantów, a nie pozycje Państwa Islamskiego (IS).

Szef NATO oznajmił, że «jest szczególnie zaniepokojony, ponieważ ze strony Rosji nie było żadnych poważnych wysiłków, aby usunąć zagrożenie, że rosyjskie ataki w Syrii będą kolidować z trwającymi walkami dowodzonej przez USA koalicji z IS».

Stoltenberg poinformował, że Rosja uprzedziła Zachód o dostarczaniu pomocy militarnej prezydentowi Baszarowi el-Asadowi. Zaapelował jednocześnie do Moskwy o odegranie «konstruktywnej roli» i szukanie dyplomatycznego zakończenia wojny w Syrii. – Wspieranie Asada nie pomoże – zaznaczył.

Polska Agencja Prasowa

NATO занепокоєне діями Росії в Сирії

Генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг висловив занепокоєння спекуляціями щодо того, що російська авіація в Сирії могла мати на меті бомбардування районів, підконтрольних антиурядовим повстанцям, а не позиціям Ісламської держави (ІД).

Генсек НАТО заявив, що «він особливо занепокоєний, оскільки Росія не доклала жодних помітних зусиль, щоб ліквідувати загрозу того, що російські атаки в Сирії будуть суперечити цій боротьбі з ІД, котру веде коаліція на чолі з США».

Столтенберг поінформував, що Росія попередила Захід про поставку військової допомоги президентові Башарові аль-Асadowi. Водночас він закликав Москву, щоб вона відіграла «конструктивну роль» та шукала можливості дипломатичного закінчення війни в Сирії. «Підтримка Асада тут не допоможе», – зазначив він.

Polska Agencja Prasowa

Więcej ćwiczeń dla rezerwy

Armia chce w przyszłym roku zwiększyć liczbę osób przygotowanych do obrony państwa.

– Zwiększamy liczbę osób objętych szkoleniem. Wynika to z potrzeb sił zbrojnych, a także odpowiedzi na społeczne zainteresowanie – mówił płk Tomasz Szulejko ze Sztabu Generalnego WP.

Armia planuje zorganizować szkolenie dla ok. 14 tys. żołnierzy Narodowych Sił Rezerwowych. Z kolei na kilkudniowe ćwiczenia wojskowe zostanie wezwanych 15,5 tys. rezerwistów (w tym roku wezwania mogło się spodziewać 13 tys. osób). Wojsko organizuje też szkolenie podstawowe dla 12 tys. ochotników.

Rzeczpospolita

Більше навчань для резерву

У наступному році армія планує збільшити кількість осіб, готових до оборони держави.

«Ми збільшуємо кількість осіб, охоплених навчанням. Це пов'язано з потребами збройних сил, а також є відповіддю на зацікавлення суспільства», – говорить полковник Томаш Шулейко з Генерального штабу Війська Польського.

Армія планує організувати навчання для приблизно 14 тис. солдатів Національних резервних сил. На кількадевні військові навчання викличуть приблизно 15,5 тис. резервістів (у цьому році на виклик очікували 13 тис. осіб). Військо також організує навчання для 12 тис. добровольців.

Rzeczpospolita

Baza wojskowa Rosji w Bobrujsku na Białorusi już w styczniu 2016 roku

Rosjanie mają zamiar wybudować bazę lotniczą w Bobrujsku na Białorusi – pisze «Niezawisimaja Gazeta». Jak informuje dziennik, rozpoczęły się już konsultacje między rosyjskimi i białoruskimi urzędnikami. Baza ma zacząć funkcjonować w styczniu 2016 roku.

Według gazety, między stroną białoruską i rosyjską nie ma w kwestii bazy różnicy zdań. Dokument ma zostać podpisany na najbliższym wspólnym posiedzeniu przedstawicieli resortów obrony obu państw, które będzie miało miejsce w ciągu najbliższych tygodni.

Gazeta twierdzi, że rosyjska baza w Bobrujsku będzie odpowiedzialą Moskwy na ewentualne rozmieszczenie amerykańskiej broni jądrowej w Niemczech. Rosjanie wysłał do sąsiedniego kraju myśliwce Su–27 i śmigłowce Mi–8, a strzec ich będą kompleksy rakietowe S–300B. Dziennik zwraca uwagę, że myśliwce Su–27 są zdolne do przenoszenia rakiet z głowicami jądrowymi. Przy tym «Niezawisimaja» przypominą, że na razie broń atomowa nie zostanie wysłana na Białoruś, bo kraj ten podpisał układ o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej.

Polskie Radio

Військова база Росії в білоруському Бобруйську – вже в січні 2016 р.

«Росіяни мають намір збудувати авіабазу в білоруському Бобруйську», – пише «Независимая газета». Видання повідомляє, що вже розпочалися консультації між російськими та білоруськими чиновниками. База має почати функціонувати в січні 2016 р.

За даними газети, між білоруською та російською сторонами немає розбіжностей у поглядах щодо цієї бази. Документ підпишуть найближчим часом на спільному засіданні представників оборонних відомств обох держав, яке відбудеться впродовж найближчих тижнів.

2015

NATOSCOPE

У газеті йдеться про те, що російська база в Бобруйську стане відповіддю Москви на можливе розташування американської ядерної зброї в Німеччині. Росіяни вишлють до сусідньої країни винищувачі «Су-27» та вертольоти «Ми-8», а охороняти їх будуть ракетні комплекси «С-300В». Видання звертає увагу на те, що винищувачі «Су-27» здатні переносити ракети з ядерними боєголовками. При цьому нагадує, поки що ядерну зброю не відправлятимуть у Білорусь, адже ця країна підписала договір про її нерозповсюдження.

Polskie Radio

Javier Solana o kryzysie imigracyjnym: nie możemy zamykać oczu

– To czego nie chcę oglądać, to podział między krajami wschodu i zachodu naszego kontynentu – mówi Javier Solana w radiowej Jedynce. Były sekretarz generalny NATO apeluje o jedność Europy ws. uchodźców.

Hiszpański polityk wzywa do porozumienia. – Jeśli się to nie uda, będzie to najgorsza konsekwencja dla nas wszystkich, ale jeśli podzielimy wspólne wartości, to musi się udać – twierdzi Solana.

Polityk przypomina, że «mamy wspólną odpowiedzialność, bo wojny, do których dochodzi wokół basenu Morza Śródziemnego, to także nasza sprawa, nasze sąsiedztwo». Solana przyznaje, że «zarówno instytucje, jak i poszczególne kraje nie dostrzegły w porę» problemu z uchodźcami.

Jedynka

Хав’єр Солана про імміграційну кризу: «Ми не можемо закривати очей»

«Те, чого я не хочу бачити, – це поділ між східними й західними країнами нашого континенту», – сказав Хав’єр Солана на радіо «Jedynka». Колишній Генеральний секретар НАТО закликає до єдності Європи у справах біженців.

Іспанський політик закликає до порозуміння: «Якщо цього не зможемо зробити, то це стане найгіршим результатом для нас усіх. Якщо ми поділятимемо спільні цінності, то все має вдатися», – заявив Солана.

Політик пригадує, що «ми маємо спільну відповідальність, бо війни, до яких доходить навколо басейну Середземного моря, це також наша справа, наше сусідство». Солана зізнається, що «як організації, так і окремі країни вчасно не вирішили» проблеми з біженцями.

Jedynka

Egipt kupił dwa mistrale zbudowane dla Rosji

Prezydenci Francji Francois Hollande oraz Egiptu Abdel Fattah el-Sisi uzgodnili warunki zakupu przez Kair dwóch okrętów typu Mistral.

Pierwotnie miały one trafić do Rosji, lecz kontrakt zerwano w związku z konfliktem na Ukrainie.

Strona francuska nie ujawniła, za jaką kwotę Egipcjanie kupili mistrale, lecz według rzecznika Pałacu Elizejskiego Stephane’a Le Foll Francja nie straciła na tej transakcji.

Według źródeł dyplomatycznych Kair chce, aby jeden z okrętów obecny był na Morzu Śródziemnym, a drugi pełnił służbę na Morzu Czerwonym, dzięki czemu mógłby być wykorzystany w przyszłej operacji w Jemenie, gdyż Egipt należy do koalicji walczącej z rebeliantami Huti.

Informacyjna Agencja Radiowa

Єгипет купив два «Містралі», збудовані для Росії

Президенти Франції Франсуа Олланд і Єгипту Абдель-Фаттах аль-Сісі погодили умови купівлі Каїром двох кораблів типу «Містраль».

Спочатку вони мали потрапити до Росії, однак контракт було розірвано через конфлікт в Україні.

Французька сторона не озвучила, за яку суму єгиптяни купили «Містралі», проте, згідно з повідомленнями прес-секретаря французького уряду Стефана Ле Фолла, держава не зазнала втрат на цій операції.

Згідно з інформацією дипломатичних джерел, Каїр планує, що один із кораблів буде присутнім у Середземному морі, а другий нестиме службу в Червоному морі, завдяки чому його могли б використати в майбутній операції в Ємені, адже Єгипет входить до коаліції, що воює із повстанцями Хуті.

Informacyjna Agencja Radiowa

«Duża zmiana». Władze Syrii pod wrażeniem rosyjskich możliwości

Rosyjskie wsparcie wojskowe dla sił rządowych Syrii

spowoduje «dużą zmianę» w toczącym się od ponad czterech lat konflikcie zbrojnym, szczególnie dzięki zaawansowanym możliwościom zwiadowczym – oceniło cytowane przez Reutera źródło w syryjskich władzach.

Niewątpliwie nastąpi duża zmiana w sytuacji na ziemi dzięki zaawansowanym technologiom i broni, jakimi dysponuje rosyjska armia, zwłaszcza pod względem działań zwiadowczych i wyznaczania celów – zaznaczył informator.

Jego zdaniem najwięcej zmieni się na korzyść sił prezydenta Baszara el-Asada dzięki «możliwościom Rosjan w ustalaniu współrzędnych pozycji grup terrorystycznych, w tym szczególnie kwater głównych ich przywódców».

TVN24

«Великі зміни». Влада Сирії вражена російськими можливостями

«Російська військова підтримка урядових сил Сирії призведе до «великих змін» у збройному конфлікті, що триває понад чотири роки, особливо завдяки розширеним розвідувальним можливостям», – оцінило цитоване «Reuter» джерело в сирійській владі.

«Без сумнівів, завдяки удосконаленим технологіям та зброї, якими володіє російська армія, особливо в розвідувальній сфері та встановленні цілей, настануть помітні зміни в ситуації на Землі», – зазначив інформатор.

На його думку, найбільшу користь від переважної кількості змін отримає президент Башар аль-Асад. Це стане реальним завдяки можливостям росіян у процесі встановлення координат місцезнаходження терористичних груп, зокрема штаб-квартир їхніх лідерів».

TVN24

Kreml ostrzega: Rosja odpowie na plany USA ws. nowych bomb atomowych

Rosja będzie musiała podjąć konieczne kroki do przywrócenia równowagi sił w Europie, jeśli doniesienia mediów dotyczące planów USA rozmieszczenia w Niemczech 20 nowych bomb atomowych okażą się prawdziwe – oświadczył rzecznik Kremla Dmitrij Pieskow.

Pieskow odniósł się w ten sposób do informacji niemieckiej telewizji ZDF, która ujawniła rzekome plany Pentagonu dotyczące rozmieszczenia jeszcze w tym roku w bazie sił lotniczych w Buechel w Nadrenii–Palatynacie 20 nowych bomb atomowych B61–12. Każda z nich ma przeszło cztery razy większą moc niż bomby zrzucone na Hiroszimę podczas II wojny światowej.

Według telewizji ZDF, miałyby one zostać umieszczone m.in. na niemieckich samolotach bojowych typu Tornado, jeśli doszłoby do ewentualnego konfliktu NATO z Rosją.

PAP

Кремль застерігає: «Росія відповідь на плани США щодо нових атомних бомб»

«Росія буде змушена зробити необхідні кроки для повернення рівноваги сил у Європі, якщо повідомлення ЗМІ про плани США розмістити в Німеччині 20 нових атомних бомб виявляться правдою», – заявив прес-секретар Кремля Дмитро Песков.

Так Песков відреагував на інформацію німецького телеканалу «ZDF», згідно з якою стало відомо про ймовірні плани Пентагону розмістити вже в цьому році на базі повітряних сил у Бухелі, що в Рейнланд-Пфальці, 20 нових атомних бомб «B61-12». Кожна з них має в понад чотири рази більшу потужність, ніж бомби, скинуті на Хіросіму під час Другої світової війни.

За повідомленнями телеканалу «ZDF», вони можуть бути розміщені на німецьких бойових літаках типу «Торнадо», якщо дійде до ймовірного конфлікту НАТО з Росією.

PAP

Niemcy opowiadają się za przedłużeniem misji wojskowej w Afganistanie

Berlin chce pozostawić żołnierzy Bundeswehry w Afganistanie dłużej niż do 2017 roku, jeśli zobowiążą się do tego także USA – informuje «Spiegel» w wydaniu internetowym, dodając, że Angela Merkel rozmawiała już o tym z Barakiem Obamą.

Według tygodnika kanclerz Merkel obawia się, że siły bezpieczeństwa Afganistanu nie będą w stanie powstrzymać talibów w ważnych regionach kraju. W tej sytuacji przedwczesne wycofanie wojsk mogłoby grozić «takim scenariuszem, jak w Iraku».

NATO zakończyło misję bojową w Afganistanie w 2014 roku. Pozostało w tym kraju ok. 13 tys. zagranicznych żołnierzy, których głównym zadaniem jest szkolenie sił Afganistanu i doradzanie im. Niemiecki kontyngent liczy obecnie ok. 860 żołnierzy.

Gazeta Wyborcza

Німці виступають за продовження військової місії в Афганістані

«Берлін хоче залишити солдатів Бундесверу в Афганістані на довше, аніж до 2017 р., якщо до цього зобов’язуються також США», – інформує «Spiegel» на своїй Інтернет-сторінці, додаючи, що Ангела Меркель вже говорила про це з Бараком Обамою.

За повідомленням тижневика, канцлер Меркель побоюється, що сили безпеки Афганістану не зможуть стримати талібів у важливих регіонах країни. У цій ситуації передчасне виведення військ могло б загрожувати «такими сценаріями, як в Іраку».

НАТО завершило бойову місію в Афганістані у 2014 р. У цій країні залишилися приблизно 13 тис. іноземних солдатів, головні завдання яких – навчання афганських сил та консулювання. Німецький контингент нині нараховує близько 860 солдатів.

Gazeta Wyborcza

PRASA // РОБОТА

Луцький міський центр зайнятості

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
адміністратор	1 378	здійснення контролю за роботою персоналу, дотриманням умов технологічного процесу та процесу обслуговування клієнтів
апаратник апретування	2 000	обслуговування сушильно-ширильної машини в сфері швейного виробництва
бармен	1 500	Обслуговування відвідувачів ідальні, приготування напоїв(алкогольних, безалкогольних), розрахунок з клієнтами
бармен	2 000	обслуговування клієнтів закладу, ввічливість, робота з накладними, касовим апаратом
бармен	1 500	обслуговування клієнтів, приготування напоїв(алкогольних, безалкогольних), розрахунок з клієнтами
бармен	1 378	Приготування гарячих напоїв (чай, кава, капучіно), обслуговування клієнтів алкогольними та безалкогольними напоями
бармен	2 000	Приготування гарячих напоїв (чай, кава, капучіно), обслуговування клієнтів алкогольними та безалкогольними напоями
бармен	1 500	приготування коктейлів.
бармен	1 500	приготування напоїв та обслуговування відвідувачів закладу
бетоняр	2 300	Підсобні роботи на будівництві, подача розчину для кладки стінових матеріалів
вантажник	2 000	вантаж металобрухту до 50 кг
вантажник	1 378	виконання вантажно-розвантажувальних робіт, сортування вторсировини
вантажник	1 378	Відвантаження меблів зі складу, переміщення вантажів в цеху, допомога при розвезенні замовлень
вантажник	2 300	відвантажування та завантажування товару, робота на складі
вантажник	1 378	завантаження та розвантаження готової продукції
вантажник	2 000	завантаження-розвантаження продукції (10-20 кг упаковка), формування піддонів з продукцією
вантажник	2 000	перенесення вантажів з м'ясною продукцією,робота на складі
адміністратор	1 378	здійснення контролю за роботою персоналу, дотриманням умов технологічного процесу та процесу обслуговування клієнтів
апаратник апретування	2 000	обслуговування сушильно-ширильної машини в сфері швейного виробництва
бармен	1 500	Обслуговування відвідувачів ідальні, приготування напоїв(алкогольних, безалкогольних), розрахунок з клієнтами
бармен	2 000	обслуговування клієнтів закладу, ввічливість, робота з накладними, касовим апаратом
бармен	1 500	обслуговування клієнтів, приготування напоїв(алкогольних, безалкогольних), розрахунок з клієнтами
бармен	1 378	Приготування гарячих напоїв (чай, кава, капучіно), обслуговування клієнтів алкогольними та безалкогольними напоями
бармен	2 000	Приготування гарячих напоїв (чай, кава, капучіно), обслуговування клієнтів алкогольними та безалкогольними напоями
бармен	1 500	приготування коктейлів.
бармен	1 500	приготування напоїв та обслуговування відвідувачів закладу
бетоняр	2 300	Підсобні роботи на будівництві, подача розчину для кладки стінових матеріалів
вантажник	2 000	вантаж металобрухту до 50 кг
вантажник	1 378	виконання вантажно-розвантажувальних робіт, сортування вторсировини
вантажник	1 378	Відвантаження меблів зі складу, переміщення вантажів в цеху, допомога при розвезенні замовлень
вантажник	2 300	відвантажування та завантажування товару, робота на складі
вантажник	1 378	завантаження та розвантаження готової продукції

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
вантажник	2 000	завантаження-розвантаження продукції (10-20 кг упаковка), формування піддонів з продукцією
вантажник	2 000	перенесення вантажів з м'ясною продукцією,робота на складі
водій автотранспортних засобів	2 300	перевезення будівельних матеріалів по Україні
водій автотранспортних засобів	1 378	перевезення вантажів за кордон та по Україні
водій автотранспортних засобів	1 378	перевезення вантажів за кордон та по Україні
водій автотранспортних засобів	1 378	перевезення вантажів по Україні
водій автотранспортних засобів	2 000	перевезення вантажів по Україні, дотримується правил дорожнього руху, правил особливостей перевезень багажу на автомобілі за різних дорожніх умов.
водій автотранспортних засобів	1 378	перевезення вантажів Польща-Україна
водій автотранспортних засобів	1 378	перевезення замовлень по місту та області
водій автотранспортних засобів	1 460	Ретельний догляд за автотранспортним засобом, відповідальне ставлення до роботи, здійснення пасажирських перевезень автобусом"Богдан"
водій автотранспортних засобів	1 378	робота водія-далекобійника, здійснення закордонних перевезень
водій автотранспортних засобів	1 400	Робота на автомобілі "Вольво" (бензовоз), перевезення по Україні.
водій автотранспортних засобів	1 500	робота на вантажних автомобілях з причепом, поїздки закордон
водій навантажувача	2 000	проведення навантажувально-розвантажувальних робіт автотранспортом
водій навантажувача	2 800	робота водія навантажувача в лісопилному цеху
двірник	1 378	прибирання пришкольної території, косіння трави спеціальною технікою
двірник	1 870	прибирання території підприємства
дизайнер (художник-конструктор)	1 500	розробка дизайну гардин, підбір та комбінування тканин, продаж тюле-гардинних виробів, оформлення замовлень,ескізів
диспетчер	1 378	приймати замовлення та своєчасно передавати водіям на радіо-таксі (без дефектів мови)
диспетчер-інформатор	1 378	оператор кол-центру (виконання "холодних" дзвінків, робота по телефону за сценарієм, знання російської мови)
експедитор	2 500	доставка та супровід продукції підприємства, ведення поточної документації
експедитор	1 378	здійснення отримання, контролю цілісності та супроводу товару до торгових точок
експедитор	2 500	супровід товару до споживача,доставка питної води
експедитор	1 378	супроводження товару, оформлення та підписання необхідних документів
електрик дільниці	2 300	виконувати обов'язки електрика
Електрогазозварник	1 800	дотримання режиму підприємства, готовність до відряджень по Україні, виконання зварювальних робіт на будівництві
Електрогазозварник	3 000	зварювання водопровідних труб при виконанні різних ремонтних робіт у житлових будинках та на прибудинкових територіях
Електрогазозварник	3 000	зварювання та монтаж металоконструкцій, зварювання та монтаж каркасів рекламних вивісок, козирків, навісів, перил, вхідних фасадних груп
Електрогазозварник	1 378	проведення зварювальних робіт
Електрогазозварник	3 000	проведення зварювальних робіт металевих конструкцій(чанів)
закрійник	1 378	крій виробів, розробка нових моделей спецодягу, попередньо телефонувати
закрійник	2 000	Пошиття постільної білизни, виконання економної розкладки лекал на тканині, розкрій тканини, пошиття на замовлення.
заступник директора	10 000	заступник директора з питань забою та переробки птиці, керівництво процесами та контроль за обробкою птиці

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
Зварник	3 000	Зварювання каркасів при будівництві житлових будинків
інженер	2 000	Володіння ПК, знання програм: Autocard, Solidword, Компас.
інспектор кредитний	1 378	робота з клієнтами, продаж послуг банку, оформлення кредитів (збір та перевірка документів на видачу кредиту)
касир торговельного залу	1 378	здійснення операцій по прийняттю, обліку, видачі та збереженню грошей, з обов'язковим дотриманням правил збереження
касир торговельного залу	1 378	Розрахунок з клієнтами на касі, ведення касових книг, формування грошових знаків, зведення каси в кінці дня
касир торговельного залу	1 378	Розрахунок з клієнтами на касі, ведення касових книг, формування грошових знаків, зведення каси в кнці дня
кондитер	1 800	Виготовлення кондитерських виробів в ідальні.
кондитер	1 500	випікання хлібобулочних виробів, тортів, тістечок.
контролер якості	1 378	контроль за якістю виготовлення продукції від початку до кінця
косметик	1 500	проведення депіляції та косметичних процедур
кухар	1 400	виконувати роботу мангальщика, приготування різних страв на мангалі (шашлик, стейки, овочі-гріль)
кухар	2 000	вміння готувати перші, другі страви, підготовка меню, калькуляцій
кухар	1 378	готує та оформляє готові вироби
кухар	1 500	Кухар для приготування страв "гріль" (шашлик, стейки, м'ясних та рибних страв, ковбас), розпалювання мангалу
кухар	1 500	обслуговування бенкетів, весіль, знання української кухні
кухар	1 378	Приготування 1,2 страв,салатів.
кухар	1 500	Приготування 1,2 страв,салатів.
кухар	1 750	приготування китайських страв, володіння китайською мовою.
кухар	1 378	приготування перших страв, гарячих та холодних закусок, салатів
кухар	1 378	приготування перших страв, гарячих та холодних закусок, салатів
Монтажник з монтажу сталевих та залізобетонних конструкцій	1 500	робота на території України, будівництво мостів, та інших штучних споруд
монтавальник шин	1 500	шиномонтажник вантажних автомобілів та тракторів, ремонт камер, бортування. Попередньо телефонувати
майстер виробничої дільниці	2 416	організація роботи та контроль на виробництві
Манікюрник	1 500	обслуговування клієнтів, здійснення художнього розпису нігтів, манікюру
Манікюрник	2 400	виконання манікюру, педикюру, чистка, покриття гель-лаком, художній розпис нігтів.
Манікюрник	1 378	Володіння технікою чистки нігтів,художній розпис, гелеве та акрилове покриття нігтів, нанесення косметичних засобів,
Манікюрник	1 378	покриття, гель-лак, нарощення,розпис
масажист	1 378	обслуговування клієнтів, проведення різних видів масажу
оператор пульта керування	1 400	контроль за роботою крокуючого підйомника з цеглою-сирцем та за проходженням рамок з цеглою по транспортній стрічці
офіціант	1 400	обслуговування клієнтів на банкетах і весіллях, прибирання залу
офіціант	1 303	обслуговування клієнтів, оформлення замовлень, сервірування столів до бенкетів
офіціант	1 350	обслуговування клієнтів, розрахунок клієнтів, прибирання залу

Крім того є багато інших вакансій,
за додатковою інформацією звертатися за адресою:
м. Луцьк, вул. Ярошука, 2, тел.: 72-72-58, 4-92-68

Під патронатом Генерального Консульства
Республіки Польща у Луцьку
Луцької Міської Ради

ДНІ ПОЛЬСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

„Барви Польської Осені у Луцьку”

10.10.2015 (субота)

10.00-13.00 – круглий стіл: „Роль та перспективи діяльності полонійних громадських організацій у рамках польсько-української співпраці”.

(Палац Культури м. Луцька, вул. Богдана Хмельницького, 1)

13.00-15.30 – Концерт учасників та гостей IX Дитячо-молодіжного фестивалю польської пісні у Луцьку.

(Палац Культури м. Луцька, вул. Богдана Хмельницького, 1)

з 10.00-15.00 – майстер класи майстрів прикладного мистецтва.

(Палац Культури м. Луцька, вул. Богдана Хмельницького, 1)

11.10.2015 (неділя)

10.00-11.30 – свята меса.

(Костел Св. Петра і Павла)

13.00 – 15.00 – круглий стіл „Літературні діалоги”.

(Обласна наукова бібліотека ім. Олени Пчілки, вул. Шопена 14)

З 9 до 11 жовтня – виставка дитячих робіт „Польща очима дітей”.

(Палац Культури м. Луцька, вул. Богдана Хмельницького, 1)

Projekt jest współfinansowany ze środków finansowych otrzymanych z Ministerstwa Spraw Zagranicznych w ramach konkursu na realizację zadania «Współpraca z Polonią i Polakami za granicą w 2015 r.» Za pośrednictwem Fundacji „Wolność i Demokracja”

